

ЖЕТА

ЧАСОПИС

5/172 травень 2021

ЛЬВІВСЬКА АРХИЄПАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

«Хто правду чинить - іде до світла»
(від Івана 3,21)

Престольний празник Архикатедрального собору святого Юра

Архикатедральний собор святого Юра у Львові урочисто відсвяткував престольний празник. Святкування розпочалися напередодні, 5 травня, Великою Вечірнею з Літією.

У сам день празника святого славного великомученика, переможця й чудотворця Юрія Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, звершив в архикатедрі Архидієцесу Божественну Лі-

тургію, в якій йому співслужили Преосвященний владика Миколай, єпарх Мельбурнський, Преосвященний владика Степан, куріальний єпископ Києво-Галицького Верховного Архієпископства, Преосвященний владика Петро, єпископ-помічник Сокальсько-Жовківської єпархії, Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської архієпархії, численне запрошене духовенство та сотрудники архикатедри.

Святкову проповідь про постать великомученика Юрія виголосив Преосвященний владика Миколай, роздумуючи над роллю мучеництва у Христовій Церкві через слова Ісуса Христа, несправедливим переслідуванням та убивством Його учнів. «Це пророцтво Ісуса вже здійснилося на християнах Церкви перших трьох століть, – зазначив владика, – коли різні царі та їхні помічники вбивали християн, думаючи, що цим приносять службу богам, захищаючи свою віру та тим самим рятуючи державу. Зрештою, це пророцтво здійснюється і сьогодні, коли в багатьох частинах світу Христова Церква є переслідувана і гонима, через що численні християни засвідчують свою любов до Бога через мученицьку смерть. Проте кров мучеників стала і стає насінням для майбутніх християн, як навчає нас Тертуліян, один з раних Отців святої Церкви».

Саме таким добрим насінням став святий Юрій, що пізнав правдиву віру серцем через приклад батька. «Як римський воїн, він був хоробрим, сміливим, відданим військовому обов'язку, – продовжив далі владика, – але

в глибині його серця зберігся образ батька-мученика і його віра в Ісуса Христа, за ім'я якого батько віддав своє життя». Серед жорстоких гонінь, які спричинив імператор Діоклетіян, святий Юрій мужньо визнав свою віру і після численних катувань загинув мученицькою смертю.

«Свята Церква називає великого мученика Юрія переможцем не тому, що він не зазнав поразок у військових битвах, а тому, що своєю непохитною вірою в Христа переміг нечестивого імператора. Саме це і є його найбільша перемога», – наголосив проповідник, опираючись на вчення святого Івана Золотоустого про те, що справжнє мучеництво визначається сердечним наміром віддати життя за віру.

В часі Літургії синкелу у справах мирян Львівської архієпархії о. Ігореві Кунцю було надано відзнаку – право носити жовтий хрест із прикрасами куріального зразка на час виконання уряду.

По завершенні богослуження митрополит Ігор висловив сердечну подяку архиєреям та духовенству, усім парафіянам та гостям собору, які долучилися до спільної молитви, а відтак вручив подячні грамоти. По цьому на подвір'ї собору було звершено Чин освячення води, і митрополит Львівський, уділяючи архиєрейське благословення, окропив нею присутніх вірних.

Преслужба
Львівської архієпархії УГКЦ

Працівників курії Львівської архієпархії відзначено митрополичими подячними грамотами

У день престольного празника Архикатедрального собору св. Юра Архiepіскоп і Митрополит Львівський Високопреосвященний Ігор відзначив митрополичими грамотами працівників курії ЛА юриста Андрія Працьовитого, головного бухгалтера курії Ірину Пашковську та працівницю господарського відділу Галину Івахів.

У грамотах владика висловив слова вдячності своїм працівникам за жертовну і трудолюбиву працю, яку вони виконують для Божої слави і добра Львівської архієпархії УГКЦ. «Молюся про Боже благословення для Вашої подальшої праці у Святій Церкві. Хай благословить Вас Милостивий Господь силою духа, мудрістю, рівновагою розуму та добрим здоров'ям на багато років життя. Поручаємо Вас Покрову Пресвятої Богородиці!» – мовиться у тексті.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

В архикатедрі відбулися травневі Вечірні чування

У першу п'ятницю травня в Архикатедральному соборі св. Юра відбулися Вечірні чування молоді та спільноти почитателів Христа Чоловіколюбця архикатедрі. Тема чувань – «Роздуми над моїм життям з Христом та Богородицею».

Вечірня молитва в соборі розпочалася акафістом до прп. Антонія Падуанського, який молоді собору помолилась під проводом духівника молодіжних спільнот о. Михайла Кушніра.

Відтак молоді люди підготували сценку про «готель чеснот», чим наочно продемонстрували різницю і перспективу життя з Христом і без Нього.

У своїх роздумах о. Михайло Кушнір підкреслив важливість прожити своє життя з Христом і закликав усіх присутніх, не відкладаючи на потім, зробити перший крок до зустрічі з Ісусом – примиритися у святій Тайні Покаяння та прийняти Святе Причастя.

По цьому відбувся чин посвяти у членство, під час якого 10 молодих людей засвідчили про свій намір прожити життя з Христом, ставши членами спільноти «Святоюрська молодь». По завершенні посвяти усі присутні молилися Ісусову молитву та були помазані елеєм.

Друга частина чувань була присвячена Пресвятій Богородиці. Зокрема, «Марійська дружина» урочисто з хоругвами долучилася до молебню до Богородиці.

По завершенні травневої Богородичної молитви дівчата з «Марійської дружини» провели вервигу з розважаннями до Пресвятої Богородиці, звернувши особливу увагу на Богородицю та історію її об'явлення у Фатімі.

Завершилися травневі чування святою Літургією, яку очолив єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний Володимир.

Архидієкерей подякував отцю Михайлу Кушніру і молоді собору з різних департаментів за щирі спільну молитву і заохотив усіх присутніх свідчити свою віру і не розчаруватися, що інші не вірять: «Воскресіння Христа відбулося, але сьогодні багато хто з людей і надалі не вірять у Воскресіння. Що нам з цим робити? Щонайменше самим надалі вірити, засвідчувати свою віру і не розчаруватися, що інші не вірять».

*Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ*

Освячення храму в смт Шкло

У Томину неділю, 9 травня, відбувся пастирський візит Високопреосвященного владика Ігоря, Архiepіскопа і Митрополита Львівського, до смт Шкло Новояворівського деканату з нагоди святкування празника парафії святого великомученика Юрія. Тут архидієкерей звершив Чин освячення храму святого Юрія, а також дзвіниці, а відтак відслужив Архидієкерейську Божественну Літургію у співслужінні місцевого та запрошеного духовенства.

У слові проповіді владика заглибився у пережиття евангельської події зустрічі учнів із воскреслим Христом: «Учням не було легко увірувати у воскресіння Ісуса. Він знав про це, тому зволив усім, чим можна, переконати, що це – Він та що Він – живий, тобто воскрес, перемиг та підкорив собі смерть... Апостоли зрадили, коли побачили Ісуса, а водночас їм було ніяково, незвично, бо знали, що Він був розп'ятий і помер на хресті. Але воскрес, як обіцяв, показуючи, що смерть підвладна Йому, та – що найбільше – що Він усіх померлих воскресить».

Ця зустріч з Христом стала початком апостольської місії, на що звернув увагу проповідник: Ісус «звернувся, щоб прийняли Святого Духа... і дав присутнім учням важливу владу: відпускати та затримувати гріхи».

Знаковими стали вагання Томи – учня, який потребував особистої зустрічі зі Спасителем, аби повірити у Воскресіння, – і ця зустріч відбулася. «Ісус лагідно налякував Томі, щоб він був віруючим, щоб вірив і Його попереднім словам, і тим, які йому говорили, бо вірити – цінніше, ніж бачити та доторкнутися. Щаслива невіра Томи стала вірою у воскресіння Христове для багатьох людей. І ми усі віримо в те, що Ісус Христос, Син Божий, помер на хресті та воскрес, щоб ми «мали життя в Його ім'я», – наголосив митрополит.

Також архидієкерей подякував парафіянам за жертовну працю на розбудову свого храму і закликав до постійної молитви: «Бог перебуває всюди, а з нами – як Дух та в Пресвятій Євхаристії. Проявляймо чуйність над своїми душами, цінуймо своє спасіння, що дарує Господь. Дякую усім вам, що ви докладали багато зусиль, вміння та коштів, щоб розширити цей святий храм. Доглядайте за ним, бо тут перебуває Бог, який чекає на вас, любить вас, знає усе про вас. Бог цікавиться нами, тому лишньо нашими думками вдень і вночі до Нього, часто просячи прощення провин та промовляючи слова любові до Нього!»

По завершенні Літургії відбувся Чин освячення води. Відтак митрополит окропив нею присутніх вірних та уділив їм архидієкерейське благословення.

*Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ*

Отець Микола Пришляк отримав ступінь кандидата філософських наук

11 травня в Національному педагогічному університеті імені М. Драгоманова (м. Київ) голова комісії з питань екології Львівської архієпархії о. Микола Пришляк успішно захистив свою кандидатську дисертацію на тему: «Соціально-екологічне вчення католицизму: витоки, структурно-функціональна природа та аксіологічний потенціал» за спеціальністю «релігієзнавство» та здобув ступінь кандидата філософських наук.

«Головною метою цієї наукової праці є

дослідження впливу соціального вчення Католицької Церкви у збереженні довкілля шляхом формування екологічної свідомості та практичних екологічних заходів», – зазначив священник у коментарі для пресслужби курії Львівської архієпархії.

«З ласки Божої та за підтримки наукового керівника Ірини Іванівни Панчук, голови вченої ради Юрія Павловича Чорноморця, Високопреосвященного владика Ігоря та сім'ї мені вдалося сьогодні захистити працю на здобуття ступеня кандидата філософських наук», – додав він.

Своє навчання в аспірантурі о. Микола Пришляк розпочав ще в 2011 році та працював над згаданою працею до сьогоднішнього дня.

Від імені митрополита Ігоря, владика Володимира і всієї курії Львівської архієпархії сердечно вітаємо о. Миколу з успішним захистом. Нехай милосердний Господь сторицею віддячить Вам своєю благодаттю за Ваш науковий внесок для нашої Церкви!

*Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ*

Храмовий празник парафії Христового Воскресіння

У Світлий вівторок, 4 травня, Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, відвідав із пастирським візитом парафію Христового Воскресіння у Львові (вул. Городоцька, 319А). З нагоди святкування храмового празника митрополит очолив тут Архієрейську Божественну Літургію у співслужінні духовенства парафії.

У слові-проповіді владика Ігор роздумував над євангельською подією подорожі учнів до Емаусу та їхньої зустрічі з воскреслим Христом. Лука і Клеопа, що, за словами євангелиста, простували геть з Єрусалиму, були стривожені смертю Ісуса, розчаровані та зневірені, і не впізнали Його, коли Він долучився до їхньої розмови. «Без Божого світла, втративши надію на Господнє Провидіння, людина гине, стає здобиччю демонського засилля. Що ж вона може від себе протиставити нечестивим силам, віддалившись від Бога? – Розпач, засліпленість розуму та безнадія!»

Втім, зустріч з Христом, який здався їм незнайомцем, усе змінила. «Ісус уважно вислухав учнів, називаючи їх безумними й повільними серцем у вірі супроти повчань пророків про страждання, смерть і воскресіння Спасителя. . . вияснював розчарованим учням пророцтва, які стосувалися Його, глибоко сягаючи Старого Заповіту. Ті зі захопленням слухали його розповідей».

Господь заново відкрився людині, довідавши, що Писання звершилися в особі Спасителя, який відкупив своєю Жертвою цілий світ і подав нове джерело життя: «Коли Ісус увійшов з ними в господу, розламав хліб, подаючи, їм відкрилися очі й вони пізнали Його! В такий спосіб Ісус рятує усіх своїх учнів, витягаючи з долини розпачу та зневіри. Цей самий Ісус присутній у Святому Причасті, в Пресвятій Євхаристії, Він змінює людські серця. Ми приймаємо Його, воскреслого, до своїх зболілих сердець, які Він зцілює та запалює любов'ю».

«Дякуймо нашому воскреслому Ісусову, якого ми знаємо й пізнаємо, віримо у Його воскресіння та дуже любимо нашого Спасителя! Пам'ятаймо: в нашому житті поволі вечоріє, тож будьмо завжди готовими до зустрічі з воскреслим Христом!» – закликав проповідник.

По завершенні Літургії митрополит звершив також Чин освячення води, окропив нею присутніх та уділив архієрейське благословення парафіянам і духовенству парафії Христового Воскресіння.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Митрополит Ігор поблагословив великодні гостинці для бездомних

У Великий четвер, 29 квітня, біля Порохової вежі Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор поблагословив великодні гостинці для бездомних, якими опікується спільнота «Емаус-Оселя».

«Пам'ятайте усі, зокрема у цей Великодній час, що Бог кожного з нас любить і завжди чекає. Хай це свято Пасхи, яке святкуємо також і цього року, у кожную душу принесе радість, спокій і здоров'я», – побажав владика потребуючим людям під час благословення гостинців.

Зазначимо, що традиційно спільнота «Емаус-Оселя» організовувала традиційні великодні сніданки для бездомних людей. Проте цього року, у зв'язку з карантинними обмеженнями, сніданок не відбудеться, а організатори підготували і роздали потребуючим святкові гостинці. Великодні смаколики отримали близько 300 осіб.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Владика Володимир у Великодньому привітанні: «Після першого Великодня вже немає безнадійної ситуації, бо, за сценарієм Бога, ми будемо жити»

«Наше життя – це великий фільм, в якому режисером є Бог, а в головній ролі – ви і я» – так мовить єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний Володимир у своєму Великодньому привітанні.

«Є фільми, які ми дуже радо проглядаємо, це можуть бути навіть цілі серіали. Дехто проглядає ці самі фільми по декілька разів. Вже знаємо, чим все закінчується. Одні фільми закінчуються радісно, інші – драматично», – зазначає архієрей і припускає: «Хтось може думати, що Великдень можна порівняти до фільму, який ми вже бачили багато разів, бо святкуємо кожного року. Ми знаємо, чим це все закінчується. Дуже просто: після драматичної Страсної П'ятниці наступає радісний Великодній ранок. Це вже ніхто ніколи не зможе змінити».

Відтак єпископ-помічник закликав застановитися: «Чому ми доклада-

ємо стільки зусиль, щоб ці свята святкувати, готуємося до них? Ми готувалися до свят через піст, різні покутні вправи, реколекції, сповідь... Можливо, щось і не вдалося, бо час посту минув швидко. Але так само проміне тих кілька святкових днів. А що далі? Це, що купували, готували, з'їмо. Закінчаться вихідні, треба йти до праці. І ми скажемо: скільки було роботи, а так все скоро минуло. Але що лишилося?»

«Подивімося, – звертає увагу він, – на перших свідків Воскресіння. Коли похоронили Ісуса, то для його учнів-апостолів прийшла думка повернутися в буденне життя. Вони втратили не лише Вчителя, Приятеля, але й надію, що світ зміниться, стане кращий. Запечатаний гріб, камінь є символом завершення цієї драматичної історії. Але був хтось, хто на цьому не зупинився: Марія Магдалина та інші жінки-мироносиці. Вони йдуть до гробу, і те, що було закрито, стає відкритим. Тоді було покликано учнів, які увійшли до гробу і зрозуміли, що сталося».

«Ми не можемо бути лише великодніми спостерігачами, але «ввійти до гробу» й усвідомити, що терпіння і смерть є також в нашому житті. Не треба втікати, запечатувати це, що є неприємне, на цьому зупинятися чи знеохочуватися. Напевно, буде ще не одна Гетсиманія, Страсна П'ятниця. Але після цього першого Великодня вже немає безнадійної ситуації. Бо в нашому фільмі ми маємо жити, тому що Христос воскрес! Воістину воскрес!» – додав на завершення Преосвященний Володимир.

Пресслужба

Львівської архієпархії УГКЦ

На Великдень на Личакові молитовно вшанували пам'ять загиблих Героїв

У світлий празник Воскресіння Христового на полі почесних поховань № 76 Личаківського цвинтаря у Львові спільною молитвою вшанували пам'ять загиблих Героїв АТО, ООС, Небесної сотні. Моління очолили військові капелани Гарнізонного храму свв. апостолів Петра і Павла – настоятель храму о. Тарас Михальчук та о. Андрій Сіданич.

До спільного моління долучилися родини Героїв, волонтери, представники влади, зокрема, директор департаменту адміністрації міського голови Львівської міської ради Євген Бойко та радник міського голови з питань учасників АТО ООС Тетяна Науменко.

У своєму слові до присутніх настоятель Гарнізонного храму о. Тарас Михальчук акцентував на тому, що життя не закінчується смертю, і тому дуже важливо, щоб, попри трагічні втрати, у світле свято Христового Воскресіння наші серця сповнилися надією.

Джерело: «Духовна велич Львова»

Прем'єр-міністр України привітав Блаженнішого Святослава з днем народження

Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль від себе особисто та від імені Кабінету Міністрів України привітав Блаженнішого Святослава, Отця і Главу УГКЦ, з днем народження. 5 травня 2021 року Його Блаженству виповнився 51 рік.

Привітати Предстоятеля з уродинами Денис Шмигаль прибув особисто до резиденції Глави УГКЦ в Києві.

Глава українського уряду зазначив, що своїм закликом до вакцинації, постійною турботою про хворих і немічних, активною діяльністю для допомоги лікарям, принциповою позицією стосовно духовної опіки над людьми, що опинилися у в'язницях, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви показував приклад усім вірянам та допомагав кожному громадянину України постійно стверджуватися в думці, що жертвність і прагнення допомогти ближньому – квінтесенція та основа самореалізації серед виру земного буття.

З нагоди 51-го дня народження Денис Шмигаль побажав Блаженнішому Святославу якнайщедрішої Господньої благодаті, міцного здоров'я, наснаги та сил для нових звершень у благородній та благословенній праці. «Нехай Господь щедро обдарує Вас усіма Своїми чеснотами, скріплюючи і надихаючи Вас, сповнюючи новими здобутками на благо рідної Церкви та всього українського народу!» – побажав прем'єр-міністр України.

Департамент інформації УГКЦ

Ректори семінарій УГКЦ здійснили спільне паломництво до с. Старуня

13 травня відбулося спільне паломництво ректорів семінарій Української Греко-Католицької Церкви до Старуні – в рамках конференції, що тривала в Івано-Франківській духовній семінарії священномученика Йосафата.

Спершу гостям провели екскурсію Хресною дорогою Паломницького центру «Симеон Лукач». Усі присутні могли спостерігати, як проходять роботи з оздоблення XIV стадії Хресної дороги. Під пильним наглядом автора мозаїки о. Євгена Андрухів майстри працюють над оздобленням символічного гробу Господнього.

Відтак присутні відвідали музей блаженного Симеона Лукача, де їх ознайомили з експонатами та розповіли історію священства і життя цього священномученика.

Відтак ректори помолитися молебень до блаженного Симеона, який очолив єпископ Пармський владика Богдан (Данило). Після прочитання Євангелія архиєрей поділилися своїми роздумами про новомученика Симеона: «Мені найбільше запам'яталися три моменти з життя та служіння Симеона Лукача. Він проголошував Слово Боже в той час, коли це було заборонено, закликав до такого служіння всіх богомольних вірних. Владика молився в часи підпілля, проте зараз ця молитва має привселюдну славу».

По завершенні молебню парох храму Святих апостолів Петра і Павла о. Ярослав Середюк подарував усім ректорам та владиці Богдану невеличкі пакунки з сувенірами з центру Симеона Лукача та подякував за здійснене паломництво до прикарпатської святині.

Департамент інформації УГКЦ

Група капеланів Тернопільсько-Зборівської архієпархії проводить духовну місію у зоні бойових дій

Як повідомляє пресслужба Тернопільсько-Зборівської архієпархії, цими днями священники о. Євген Флиста, о. Мирослав Худяк та о. Андрій Чернецький здійснюють душпастирську опіку воїнів у зоні бойових дій на території Луганщини. У 2021 році це вже третя група капеланів, яка проводить своє служіння на сході України. Отці духовно підтримують військових, відправляють Літургії, уділяють святі Таїнства.

«На проханням командування ОСС ми надаємо військовослужбовцям мораль-

но-психологічну підтримку та духовну опіку, – розповідає о. Євген Флиста. – Неодноразово ми приїжджали до наших захисників, і це стало причиною довіри до Церкви та особливої приязні військових до капеланів».

У перші дні перебування отці мали змогу молитися молебень до Богородиці у каплиці Покрову Пресвятої Богородиці в одному з підрозділів на Луганщині та зустрітися з Героєм України Василем Божком. «Дуже скромний молодий чоловік, який зробив майже неможливе – зупинив танкову атаку бойовиків й особисто знищив три танки», – каже о. Флиста.

Священники при координації з військовою комендатурою відвідали понад два десятки позицій різних батальйонів і бригад, що перебувають на Луганщині. Відслужили святую Літургію, під час якої чимало військових приступили до сповіді і прийняли Святе Причастя. Також молилися за бійців батальйону «Збруч», який відсвяткував сьому річницю від дня заснування.

Водночас отці доставили військовим смаколики з Тернопілля. За підтримки митрополита Василя Семенюка, священників єпархії та Великобірківського деканату захисникам було доставлено півтори тонни різних продуктів.

Департамент інформації УГКЦ

На святкуванні 15-ї річниці заснування Центру душпастирського служіння військовослужбовців до лав ЦДВ прийняли семінаристів

13 травня військові капелани Львівської архієпархії УГКЦ о. Андрій Сіданич, о. Михайло Білецький, о. Мирон Горбовий та о. Юрій Балух спільно з духівником ЦДВ о. Іваном Гловою та братами-семінаристами Львівської духовної семінарії Святого Духа урочисто відзначили 15-ту річницю від заснування Центру душпастирського служіння військовослужбовців імені Георгія Побідоносця.

Розпочалися святкування з подячного молебню до Пресвятої Богородиці. По завершенні молитви у дійсні члени ЦДВ прийняли нових семінаристів.

Зі словами привітання до братів звернувся військовий капелан Національної гвардії України отець Андрій Сіданич. Від імені голови Центру військового капеланства о. Тараса Михальчука він подякував семінаристам за їхнє служіння і допомогу капеланам у праці для військовослужбовців, а також побажав продовжувати ділитися радістю від зустрічі з воскреслим Христом з нашими захисниками.

За матеріалами: Kapelanstvo.info

Екуменічна молитва за жертв Другої світової війни

8 травня у Харкові відбулися поминальні заходи за жертвами Другої світової війни. Панахиди відслужили біля могил воїнів Війська польського, біля пам'ятного Хреста загиблим у Другій світовій війні та на місці пам'ятного знака воїнам Української повстанської армії.

Екуменічні молитви очолили владика Василій, екзарх Харківський, владика Ігор Ісиченко у співслужінні з духовенством різних конфесій. Заходи пройшли за участю патріотичних організацій та громадськості міста.

Біля пам'ятного знака воїнам УПА екзарх Харківський зазначив, що ці герої віддали своє життя, борючися з двома тоталітарними режимами: радянсько-комуністичним і фашистським, нацистським. «Вояки УПА, обстоючи інтереси свого народу, боролися за вільну, соборну і самостійну Українську Державу. Ми молимося не для того, щоби провокувати конфлікти чи непорозуміння, а щоб обстояти правду, про яку не говорили, яку спотворювали. Ми молимося, щоб обстояти мир в Україні, щоб побачити, яке горе приносить війна. Пам'ятаючи про тих, що загинули у Другій світовій війні, просимо в Господа миру для нашої Батьківщини», – додав владика Василій.

Пресслужба Харківського екзархату

У Львові відкрито центр родини «Назарет» для допомоги залежним особам та їхнім сім'ям

У День матері, 9 травня, у Львові, з благословення митрополита Львівського Ігоря, відкрили центр родини «Назарет». Центр, у якому допомагатимуть залежним особам та їхнім родинам, відчинив свої двері на території парафії Пресвятої Богородиці – Володарки України, що на вулиці Новознесенській.

Із ініціативою створити такий осередок до настоятеля парафії о. Зеновія Хоркавого звернулася керівниця проектного відділу БФ «Назарет» Марина Потурай.

«Пані Марина запитала мене, чи маємо на території парафії необхідне для такого центру приміщення. У Марини і Тараса Потураїв є добре ім'я, вони багато років працюють у сфері протидії uzалежненню. Таким людям хочеться йти назустріч. А Ісус каже: «Коли ти вірний у малому, поставлю тебе над великим». Вірю, що ваша справа буде тільки продовжуватися. Я радію, що центр допомоги родинам буде на Знесінні. У нас на парафії вже є двадцять організацій, а тепер буде двадцять одна», – розповів отець Зеновій.

За словами Марини Потурай, задум створити такий центр визрівав уже давно: «Ми почали роботи в листопаді, через морози призупинили і завершили наприкінці квітня. Шість місяців ми працювали над втіленням цього задуму в життя. Основна наша мета – допомагати насамперед жінкам, які зіштовхнулися з насильством у родині, з uzалежненням близької людини: чоловіка, брата, тата, а також тим, які мають uzалежнення. Хочемо допомагати і бути комфортним, безпечним центром для жінок та підтримкою для них».

Голова комісії у справах душпастирства тверезості УГКЦ о. Ігор Козанкевич акцентував, що однією з найголовніших переваг цього центру є те, що він щоденно буде відчинений для потребуючих. «Уже завтра може приходити сюди кожен, хто потребує підтримки або хоче її надати. Наша мета – надати допомогу тим, хто зіштовхнувся з алкогольною, наркотичною, азартною, сексуальною залежністю, але також, якщо є сімейні кризи, непорозуміння у стосунках із дітьми, то також запрошуємо приходити. Тут працюватимуть психологи, терапевти з питань uzалежнення та сім'ї».

Працюватиме центр родини «Назарет» щодня.

Джерело: «Духовна велич Львова»

Молодь катедрального храму Стрия вивчатиме якісну журналістику

9 травня, за підтримки Львівської освітньої фундації при катедральному храмі Успіння Пресвятої Богородиці в місті Стрий, розпочала діяльність Школа відповідальної журналістики. Метою програми є навчити молодь свідчити свою віру та висвітлювати життя парафіяльної спільноти за допомогою сучасних засобів комунікації.

Учасниками школи стали понад 30 молодих людей, які під час першого вишколу навчалися основ мобільної фотографії від блогера отця Андрія Максимовича. Щоб практично засвоїти свої знання, юним журналістам було запропоновано зробити фото в різних жанрах, які будуть оцінені наступного тижня в межах стріму на ютуб-каналі священика. Також у Школі планують створити інстаграм-сторінку катедрального храму.

Департамент інформації УГКЦ

В Івано-Франківську відкрили виставку відомого художника Модеста Сосенка

11 травня відбулося урочисте відкриття виставки «Модест Сосенко. Франківськ», яку розмістили в Краєзнавчому музеї Івано-Франківська. Перед цим мешканці міста та духовенство пронесли вулицями міста під музичний супровід гурту «Пенсія» ескізи робіт художника, виконані на десятиметрових полотнах.

Участь у відкритті взяв також архієпископ і митрополит Івано-Франківський Володимир Війтишин. Владика висловив щире подяку організаторам, які відродили пам'ять про визначну мистецьку постать, адже Модест Сосенко походив з Прикарпаття, а його мистецькими творами прикрашені численні храми Івано-Франківщини. В оригіналі зберігся іконостас архикатедрального собору Воскресіння Христового, частину ікон на якому написав Сосенко.

На виставці усі охочі зможуть побачити оцифровані твори Сосенка та його речі, привезені з Львівського музею Андрія Шептицького. Як стверджують організатори, виставка триватиме до серпня.

Департамент інформації УГКЦ

Капелани поблагословили автомобілі для наших захисників в ООС

5 травня військовий капелан Львівської архієпархії УГКЦ о. Роман Ментух звершив благословення волонтерів та авто з гуманітарною допомогою для наших захисників, які перебувають в зоні Операції об'єднаних сил.

Військові висловили щире вдячність спільноті львівського Гарнізонного храму Святих апостолів Петра і Павла, отцям-капеланам, жертводавцям і волонтерам, які спільними зусиллями допомагають оборонцям нашої Батьківщини відчути свято Христового Воскресіння.

Впродовж Великодніх свят прихожани храму мали можливість принести допомогу продуктами та засобами гігієни для воїнів на Сході України.

За матеріалами: Kapelanstvo.info

Папа: Коренем лиха є вірус індивідуалізму та байдужості

Всі ми потребуємо зцілення та спасіння, докорінного оздоровлення, що вилікує причини зла, а не лише симптоми: а бачимо, що коренем лиха є вірус індивідуалізму, наслідком якого є байдужість. Думками про це Папа Франциск поділився з учасниками та організаторами онлайн-концерту «Vax Live: The Concert to Reunite the World», проведеного з метою сприяння вакцинації, щоб зупинити пандемію.

Концерт, записаний у Лос-Анджелесі, який 8 травня транслювали великі світові мережі телебачення та різні сервіси потокових трансляцій, згуртував відомих виконавців на підтримку всесвітньої вакцинації працівників сфери охорони здоров'я, які на передовій боротьби з пандемією у бідних країнах, а також, щоб звернутися із міжнародним закликком забезпечити доступ до вакцин, тестів і лікування Covid-19 в країнах, що розвиваються, спонукати уряди докладати зусилля для розповсюдження вакцин для всіх і повсюди. Ініціативу підтримали СОТ, Євросоюз, окремі глави держав та урядів.

«Vatican News»

Папа: Вознесіння нагадує нам про місію на землі, доручену Господом

«Урочистість Вознесіння спрямовує наш погляд вгору, поза земні речі. Водночас вона нагадує нам про місію, яку Господь доручив нам тут, на землі. Нехай же Святий Дух буде провідником у добрій боротьбі, які мусимо звершити» – таке нагадування з побажанням з'явилося у Твіттері Святішого Отця в урочистість Вознесіння, яка відзначається на сороковий день після Пасхи.

Як читаємо в книгах Нового Завіту, сорокового дня після Свого воскресіння Христос прийшов до Своїх учнів, повчав їх, а потім вийшов з ними на Оливну гору. Прощаючись, Він поглянув на них, ще раз пригадавши доручення: «Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав. Отож, Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт. 28,19).

Ісус говорить це не тільки до місіонерів – Він дає життєве завдання нам всім. Він у дійсності каже дві речі – «ідіть» і «діліться». «Ідіть» означає, що напрям нашого життя звернений до навколишнього світу. Ми усвідомлюємо потреби та присутність інших людей. «Зробіть учнями, хрестіть, навчайте» означає поділяти Христову любов – допомагати тим, хто потребує, приділяти певний час самотнім, засвідчувати Божу любов. Це наше життєве призначення, доручене нам Христом.

Останніми словами Ісус запевнив Свою Божественну присутність: «Отож, Я з вами по всі дні аж до кінця віку». Минають дні і міняються обставини – дні в достатку, дні в бідності, дні в здоров'ї, дні в хворобі, дні юності і дні старості – Ісус перебуває з нами в усіх цих днях. Час минає і життєві обставини змінюються, але Він завжди з нами і аж до кінця світу. Якщо повіримо в Ісусові слова, то яким же відмінним буде наше життя: ми й далі матимемо проблеми та труднощі, але вони не здаватимуться нам такими непоборними...

«Vatican News»

Опублікована книга, що збрала роздуми Папи про пандемію

«Сила надії. Думки в час пандемії» – таку назву має книжка, опублікована нещодавно Ватиканським видавництвом, до якої увійшли уривки з промов та проповідей Папи Франциска на тему пандемії. Ці роздуми збагачені фотографіями, знятими «Vatican Media» під час Надзвичайного молитовного заходу на площі Святого Петра 27 березня 2020 року.

«Це духовна вакцина для зцілення ран, які вірус залишив у наших душах», – зазначив президент Папської ради з питань культури кардинал Джанфранко Равазі у передмові до книжки. Він додав, що пандемія Covid-19 спричинила великий вплив на соціально-культурну й на релігійну сфери; як віруючим, так і невіруючим вона допомогла відкрити багато духовних реалій, переписала шкалу цінностей, навчила відкидати зайве і зосереджуватися на суттєвому, змусила подивитись в очі смерті. Але насамперед, як підкреслив кардинал Равазі, пандемія виявила найвищу людську та релігійну цінність, якою є любов.

«Vatican News»

У Ватикані оновили антикорупційні норми

Новий Апостольський лист Папи Франциска вносить зміни у законодавство, що стосується прозорості та боротьби з корупцією, вимагаючи від керівників відомств декларування про відсутність судимості чи розслідувань, які стосуються фінансових порушень, а також забороняючи всім працівникам приймати у зв'язку із займаною посадою коштовні подарунки.

«Вірність у малому, згідно зі Святим Письмом, пов'язана із вірністю у важливих речах», – такими словами розпочинається цей Апостольський лист motu proprio Папи Франциска. Ним і внесено зміни у Загальний регламент Римської курії в тому, що стосується прозорості.

Святіший Отець вимагає, щоби всі, хто займатиме керівні посади у відомствах Святого Престолу чи органах Губернаторства Держави-міста Ватикану, або ж виконують адміністративні, судові чи контрольні функції, підписували у момент прийняття на роботу заяву, запевняючи в тому, що не отримували остаточних вироків чи не є об'єктом карних процесів або розслідувань щодо корупції, шахрайства, фінансування тероризму чи відмивання грошей, які походять від організованої злочинності, експлуатації неповнолітніх, торгівлі людьми чи несплати податків, а також не були помилувані, амністовані після таких вироків, або ж не були виправдані з огляду на давність.

У декларації, яку потрібно поновлювати кожні два роки, слід також підтвердити, що

вони не зберігають, в тому числі і через підставних осіб, кошти чи інвестиції в країнах, що включені до переліку юрисдикцій з високим ризиком відмивання грошей (за винятком тих випадків, коли родичі є резидентами цих країн є, або ж проживають там у зв'язку з сімейними обставинами, навчанням чи працею). Вони також повинні запевнити, що, наскільки їм відомо, все майно, яке перебуває у їхній власності, та будь-якого роду винагороди мають законне походження. Заборонені також інвестиції в компанії, що діють у сферах, суперечних із соціальним вченням Церкви.

Здійснення контролю щодо вірогідності таких декларацій покладається на Секретаріат з економічних питань. У випадку виявленої неправди Святий Престол може звільнити такого працівника, а також вимагати відшкодування можливої завданої шкоди.

Ще один припис стосується всіх працівників Римської курії, Держави-міста Ватикану та пов'язаних інституцій. Йдеться про заборону приймати з огляду на свою посаду подарунки чи послуги, вартість яких перевищує 40 євро.

«Vatican News»

Президент «Карітасу Європи» та «Карітасу Австрії» Міхель Ландау відвідав Схід України

7-8 травня до Краматорська з робочим візитом завітав президент «Карітасу Європи» та «Карітасу Австрії» Міхель Ландау разом з директором Департаменту міжнародної допомоги Гудрун Гюзел та президентом «Карітасу України» Андрієм Васьковичем.

Перший день візиту був присвячений активному спілкуванню з місцевими медіа, громадськими активістами та волонтерами, а також знайомству з бенефіціарами «Карітасу-Краматорськ» під час їх домашніх відвідин.

Другий день візитери присвятили відвідуванню селищ на лінії зіткнення. Разом з директором «Карітасу-Краматорськ» отцем Василем Іванюком гості мали можливість познайомитися з місцевими мешканцями, педагогами, волонтерами, які поділилися своїми думками про життя в локаціях.

«Молодь виїжджає, старші люди хворіють, – каже президент «Карітасу Європи» під враженням від поїздки. Багато хто стикається з питанням: купувати потрібні їм ліки чи їжу? Часто люди не можуть собі дозволити ані те, ані інше. Близько половини мінімальної пенсії витрачається на опалення. «Але дітям також потрібна підтримка», – додає Ландау.

«Австрія та Європа загалом не повинні випускати з виду страждання людей в Україні», – наголошує президент «Карітасу Європи». У той же час він високо оцінив прихильність Австрії, яка надає «надзвичайно важливу допомогу» через Австрійську агенцію розвитку (ADA) та кошти Фонду іноземних катастроф (AKF).

Варто принагідно зазначити, що з початку конфлікту в Україні у 2014 році «Карітас Австрії» надав понад 8,7 мільйона євро за рахунок пожертв та державних коштів. Допомогою було охоплено 10 000 людей.

На закінчення візиту до України, 9 травня, почесні гості зустрілися з Главою Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішим Святославом та побували на Божественній Літургії у Патріаршому соборі Воскресіння Христового УТКЦ.

Міхель Ландау поділився враженнями про поїздку в Україні: «Насамперед цей візит – вияв солідарності з боку «Карітасу Австрії». Ми дуже раді бути партнерами України вже багато років. Ми хочемо зазначити, що пам'ятаємо про всіх людей у потребі. Як президент «Карітасу Європи», я переконаний, що ми не маємо права забувати про людей в Україні. Ми мусимо об'єднати наші зусилля та підтримку. Це завдання для Австрії та для Європи. Нас об'єднує молитва. Найбільше всього люди бажають миру. Надіймося і молимося, щоб цей мир настав, і ця прекрасна країна буде процвітати. Простягнімо руку допомоги тим, хто найбільше цього потребує. Не забуваймо про бідних та потребуючих людей в Україні».

Джерело: «Карітас України»

Вірменія отримала медичне устаткування від Папи для боротьби з Covid-19

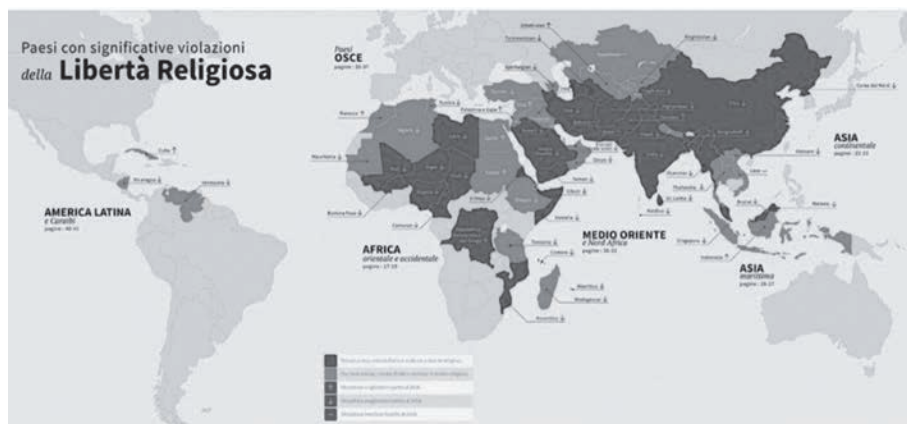
25 квітня, після недільної святої Літургії в осередку Ординату Вірменської Католицької Церкви, Апостольський нунцій у Вірменії та Грузії архієпископ Жозе Бетанкур, за участі вірмено-католицької громади Єрванана та о. Маріо Куккаролло, директора католицької лікарні в Ашоцку, що на півночі Вірменії, поблагословив подарунок від Папи Франциска – медичне обладнання, призначене для надання допомоги пацієнтам, ураженим Covid-19. Йдеться про карету швидкої допомоги, оснащену найсучаснішим обладнанням, а також засоби для тестування та лікування пацієнтів, уражених коронавірусом.

Раніше згадана лікарня отримала дихальні апарати від «Карітасу Грузії та Вірменії». Доставка нового оснащення відбулася завдяки співпраці між Фондацією «Добрий самарянин», що діє при дикастерії служіння цілісному людському розвитку, та Апостольською нунціатурою у Вірменії.

Лікарню «Redemptoris Mater» в Ашоцку провадять отці-камільяни, які вже понад 25 років допомагають убогому населенню цього регіону. Лікарня надає та гарантує медичну допомогу за символічну оплату тим, які можуть заплатити, в іншому випадку – безкоштовно.

«Vatican News»

У третині країн світу порушується свобода релігії

Половина населення землі проживає у країнах з крайнім рівнем порушення релігійної свободи. У майже третині країн світу (62 з поміж 196) порушується релігійна свобода. В цих країнах проживає приблизно 5,2 мільярда людей, що становить дві третини населення планети. Такі дані наводить щорічний «Рапорт про релігійну свободу в світі 2021», підготовлений Папською фундацією «Допомога Церкві в потребі».

Такий рапорт готується кожні два роки, щоби представити рівень пошани та порушення фундаментального права на релігійну свободу в 196 країнах світу. Метою дослідження є висвітлення перешкод, які зустрічають ті, що бажають прилюдно та в мирний спосіб жити своєю вірою. Крім того, упорядники стараються досліджувати причини переслідувань і дискримінації, викривати відповідальних за це та робити можливі прогнози на найближче майбутнє.

Як зазначається у рапорті, такий високий відсоток людей, які живуть у ситуації обмеження релігійної свободи, пов'язаний з тим, що серед найбільших порушників – найбільш населені країни світу, як ото як Китай, Індія, Пакистан, Бангладеш і Нігерія. До так званої «червоної» категорії в рапорті зараховано 26 країн, в яких проживає 3,9 мільярда людей, тобто понад половина населення планети. До «оранжевої» зони, рівень переслідування в якій визначено як «дискримінація», потрапили 36 країн, де проживають 1,24 мільярда людей. Відзначено незначне покращення ситуації в 9 країнах, а в 20 ситуація погіршується.

Упорядники не оминули увагою також «ввічливе переслідування», яке пов'язане з поширенням так званих «нових прав» чи культурних норм, які, будучи санкціонованими законом, призводять до конфлікту між свободою сумління і релігії та юридичним обов'язком дотримуватися цих норм. Хоч уряди на Заході визнають, що навчання релігії зменшує радикалізацію та сприяє міжрелігійному порозумінню, зростає кількість країн, де скасовується релігійне виховання у школах.

«Vatican News»

Ватикан: ще 300 бідних отримали щеплення від Covid-19

8 травня чергова група потребуючих, в основному людей, які живуть на вулиці, отримала щеплення від Covid-19 у ватиканському осередку вакцинації, оснащеному в фойє залу Павла VI у Ватикані. Як розповів Папський роздавач милостині кардинал Конрад Краєвський, протягом останніх двох тижнів в медпункті «Мати Милосердя», що знаходиться біля площі Святого Петра, тривав збір заявок на вакцинацію. Записалося близько 300 людей. Цього разу йдеться про людей, які зазвичай не отримують систематичну допомогу від харитативних організацій.

Нагадаємо, що на самому початку кампанії щеплення у Ватикані, поряд з громадянами та працівниками Ватикану, вакцину отримали бідні, що отримують допомогу в структурах Апостольської елемозинерії. З нагоди Великодня були вакциновані близько 1400 осіб, якими опікуються різні організації: першу дозу вони отримали під час Великого тижня, а другу – в день іменин Святішого Отця.

«Vatican News»

Глава УГКЦ до Дня матері: «Кожна дитина назавжди запам'ятовує дотик своєї матері»

Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав під час Архиєрейської Божественної Літургії в Патріаршому соборі Воскресіння Христового привітав усіх матерів зі Святом матері.

«Ми сьогодні святкуємо День матері – найдорожчої особи в нашому житті. Щиро вітаю всіх матерів України, які, можливо, тепер по-особливому переживають свою тотожність, ідентичність. Ми запитували себе, що означає бути християнином, а сьогодні нехай кожна мама дасть собі відповідь, що означає бути матір'ю», – сказав проповідник.

Ваша дитина, що її Господь Бог вам дарує, – зауважив Предстоятель, – саме торкаючись вашого тіла, починає пізнавати світ, у який приходить. Ваша особа для вашої дитини є дорогою пізнання, досвідчення, ким вона є і що означає жити у цьому світі.

Святий папа Іван Павло II говорив, що

наше тіло так само, як і тіло воскреслого Спасителя, є таїнством присутності особи в цьому матеріальному і видимому світі. «Тіло – це не річ. Наше тіло – це дорога. Дорога до зустрічі. Думаю, що кожна дитина назавжди запам'ятовує дотик своєї матері. Кажуть психологи, що наше тіло має свою пам'ять про маму», – відзначив Блаженніший Святослав.

«Я б дуже хотів, – наголосив Предстоятель, – щоб через той досвід дотику до постаті мами кожна дитина могла відчутти присутність між нами воскреслого Спасителя. Бо кожна мама повинна відкрити двері в життя своїй дитині не тільки в цьому видимому, матеріальному, обмеженому світі. Вона повинна передати дочці чи синові свій досвід віри і вести їх у життя вічне».

«Нехай це материнське серце, яке особливо відчуває дар життя, буде дорогою до життя вічного кожній дитині, щоб ми

разом могли втішатися, що майбутні покоління приймуть цю вістку Євангелія, і щоб у нашому житті здійснилися слова, якими закінчує сьогодні євангеліст свою розповідь. Ось ці слова: це все

сказано, написано і досвідчено, щоб ви, які слухаєте і вірите, мали життя вічне в Його ім'я», – побажав усім і кожному Блаженніший.

Департамент інформації УГКЦ

З нагоди Дня матері у Патріаршому соборі презентували фотовиставку «Багатодітне материнство»

У сучасному світі поняття «ділова жінка» і «мати» вважаються несумісними. Дуже дякую, що саме ділові жінки України сьогодні є промоутерами багатодітного материнства в Україні. Про це сказав Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав у неділю, 9 травня, у Патріаршому соборі Воскресіння Христового з нагоди презентації ГО «Ділові українські жінки у Львівській області» фотовиставки «Багатодітне материнство».

У вітальному слові Предстоятель УГКЦ привітав усіх матерів з Днем матері, зазначивши, що материнство – це високе Боже покликання й особлива життєва дорога та завдання.

«Дуже дякую, що саме ділові жінки України є сьогодні промоутерами багатодітного материнства в Україні. Нехай Господь Бог благословить усіх вас, а всім нашим матерям, матерям України і нашої Церкви в Україні і на поселеннях, нехай Господь Бог найперше дарує пасхальну радість від ваших дітей. Дарує вам повноту радості від того, що ви почуваетесь реалізованими у материнстві. Ми всі вам зичимо Божого благословення, благодаті Святого Духа на многії і благії літа!» – побажав Отець і Глава УГКЦ.

Додамо, що у цьому проекті взяли участь багатодітні матері Львівщини, які народили і виховують четверо, п'ятеро, шестеро і навіть семеро дітей.

Метою фотопроєкту «Багатодітне материнство» є популяризація материнства, сімейних і духовних цінностей. Важливим є привернення уваги до жінок, які, незважаючи на всі виклики долі, народжують, насолоджуються материнством і при цьому розвивають свій творчий потенціал, дбають про здоров'я та красу. На переконання організаторів, не важливо, чи це жінка з міста, яка, маючи велику родину, будує власний бізнес та є успішною, чи це жінка з села, яка творить своїми руками неймовірні вишиванки, картини, пише вірші та водночас вправно доглядає за дітьми і великою господаркою. Дар материнства – найцінніший! Це – щастя! А коли діток багато, то це щастя у багатократному розмірі.

«Багато дітей у родині – це не перешкода, обмеження свобод чи дій для матері, а навпаки – стимул для її розвитку та самореалізації у житті. Багатодітна мама може реалізовувати як свої творчі плани й амбіції, так і бути успішною у бізнесі та бути прикладом як для власних дітей, так і для оточення. Українська жінка-матір є носієм традицій, спадщини, духовності, національної автентичності. Важливим є зберегти та передати цей дар сьогодні молодим жінкам», – переконані представниці ГО «Ділові українські жінки у Львівській області».

Департамент інформації УГКЦ

Глава УГКЦ до священників: «У сучасних обставинах священник покликаний будувати нову християнську культуру спілкування»

Навіть запровадження суворого карантину не може паралізувати нас у нашому служінні та церковному житті, не може перешкодити нам, як Церкві, продовжувати опікуватися людськими душами. Про це пише Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав у своєму щорічному посланні до духовенства. Однак з новими викликами, мовиться у посланні Предстоятеля, необхідно задуматися над стилем і новими формами душпастирства під час та особливо після закінчення пандемії коронавірусу.

«Переконаний, – пише він, – що ця криза є нагодою до душпастирського навернення, про яке Папа Франциск говорить в Апостольському повчанні «Радість Євангелія». Сьогодні на рівні Вселенської Церкви стверджується, що чи не єдиним найважливішим ефективним методом здійснення духовної опіки є супровід». Цей метод, за його словами, може допомогти священнослужителям не повертатися до «старої нормальності», яка була перед пандемією, а робити радикальні зміни на краще, починаючи з побудови здорових міжособових стосунків. При цьому належить переосмислити та перебудувати форму нашого душпастирства, намагаючись бути поруч із людиною, супроводжуючи її на життєвому шляху, щоб бути присутнім у житті своїх парафіян.

«У час пандемії ми дякуємо Богові за багатьох добрих душпастирів, які не просто пасивно перебувають біля своїх парафіян, а через проповідь Слова Божого, служіння Святих Таїнств і діла милосердя роблять видимим та присутнім Господа Бога поруч із людиною, зокрема в драматичні моменти її життя», – мовиться у посланні.

«У сучасних обставинах, – переконує Блаженніший Святослав, – священник покликаний будувати нову християнську культуру спілкування. Самота без спільноти може призвести до втечі, до відокремлення

і навіть до глибокого розпачу».

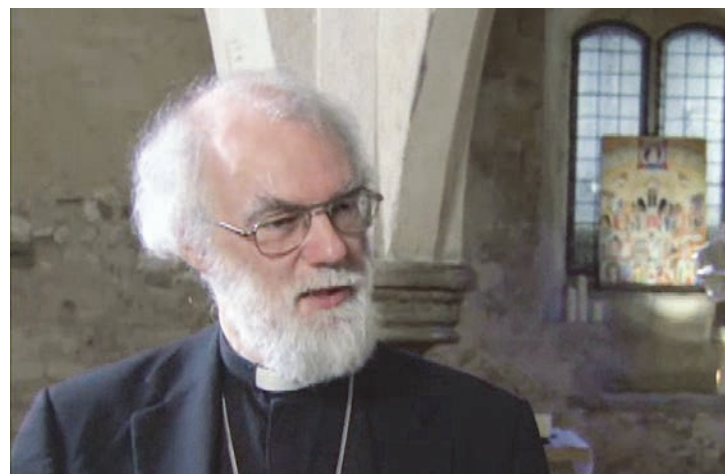
Ми вже не раз переконувалися, додає він, у тому, що життя в спільноті, де люди живуть у братній любові, вражає більше, аніж могутні та розкішні сакральні споруди.

«У час карантину ми наново відкрили для себе важливість міжособових стосунків і цінність людської солідарності, а ще – що ніхто з нас не спасеться сам, як часто повторює Папа Франциск. Ми можемо спілкуватися онлайн, але когось виховувати чи любити тільки онлайн – важко, практично неможливо. Тому завжди є необхідність здорових, повноцінних і автентичних людських стосунків», – наголошує Блаженніший Святослав.

«Дорогі отці, ієромонахи, диякони та брати-семинаристи! Цього дня, коли ми святкуємо встановлення святого Таїнства Священства, прагну привітати всіх вас із цим великим Божим даром для людини. Сердечно дякую, що свого часу ви відповіли на це Господнє покликання і, отримавши Таїнство Священства, цього дару не занедбуєте, але ним живете, у ньому зростаєте і приносите плоди», – написав Предстоятель.

Департамент інформації УГКЦ

«Ми – українці за походженням, але наша місія є глобальною», – Глава УГКЦ в розмові з англійським богословом Ровеном Вільямсом

7 травня «Українські студії в Кембріджському університеті» провели онлайн-зустріч «Церковні питання: розмова Блаженнішого Святослава Шевчука, Предстоятеля Української Греко-Католицької Церкви, та владика Ровена Вільямса, архієпископа-емерита Кентерберійського». Під час майже 90-хвилинної розмови Блаженніший Святослав та архієпископ Ровен обговорили низку

важливих питань: глобальність УГКЦ, екуменічна візія митрополита Андрея Шептицького, сучасна екуменічна ситуація в Україні, католицька освіта та релігійне виховання в Україні, можливості та виклики служіння Божественної Літургії онлайн під час пандемії, важлива роль жіноцтва в УГКЦ. Ця розмова велася англійською мовою на платформі ZOOM.

Розмову провадив Ровен Ві-

льямс, архієпископ Кентерберійський (2002-2012), який вважається одним із провідних богословів Англійської Церкви. Владика Ровен ставив проникливі запитання про лідерство митрополита Андрея Шептицького, екуменізм, освіту та служіння вірним під час пандемії.

Розмову між двома богословами сучасності модерували Оленка Певни, директорка Українських студій в Кембріджі, та Андрій Смицнюк, викладач української мови в центрі українських студій в Кембріджі.

«Ми – українці за походженням, але наша місія є глобальною, – відзначив Блаженніший Святослав, говорячи про глобальний характер УГКЦ. – Ми є Церквою з тисячолітньою історією. Ми є Церквою, яка зберегла у своїй містичній пам'яті неподільне християнство, що існувало перед великою схизмою 1054 року. Ось чому в нашій ідентичності прописане

велике бажання до відновлення єдності християн. Пам'ять про сопричастя всієї Церкви Христової є скарбом традиції Київської Церкви», – підкреслив Глава УГКЦ.

Довідка

Українські студії в Кембріджському університеті – програма Департаменту славистики Кембріджського університету, спрямована на сприяння вивченню України у Сполученому

Королівстві та за його межами. Програма створена для поглиблення громадського розуміння України та просування свіжих, інноваційних підходів до дослідження найбільшої країни в Європі з багатою історичною, мовною і культурною спадщиною.

Департамент інформації УГКЦ

«Ніколи не потрібно думати, що ми всезнайки, бо самовпевненість – це перший крок до упадку», – Блаженніший Святослав

«У кризових ситуаціях я шукаю поради мудрих людей, які, можливо, краще знають ту чи іншу ділянку людського буття або знання. Ніколи не потрібно думати, що ми всезнайки, що ми всемогутні, що ми самі собі дамо раду. Така самовпевненість – це перший крок до упадку». Про це в інтерв'ю «Українській правді» роз-

повів Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, який 5 травня відсвяткував свій 51-й день народження.

Відповідаючи на запитання про сумніви і кризу віри, Глава Церкви зазначив, що він ніколи не сумнівався в існуванні Бога і правдивості тих істин, які Господь відкриває.

Разом з тим, Блаженніший Святослав ствердив, що сумнів як такий не є чимось поганим, адже в сумнівах людина шукає відповідей на запитання, які перед нею стоять. «Кожна віруюча людина – це людина в дорозі. Наш шлях віри – це шлях до повноти пізнання Бога. Як каже апостол Павло, ми тут, на землі, бачимо Бога, немов у дзеркалі і постійно зростаємо до повноти Христа. І тому для християнина, який вірує, це нормально – сумніватися, нормально постійно бути в діалозі з Богом і питати в Нього, як правильно вчинити», – пояснив він.

Глава УГКЦ розповів, що він переживав різні обставини, коли не розумів, як правильно вчинити. Нові виклики, за його словами, потребують нових відповідей, а їх, наперед підготованих на всі новітні

питання, немає. Звідси кожна людина, яка шукає таких відповідей, переживає кризу віри.

При цьому Блаженніший Святослав зауважив, що слово «криза» має сьогодні негативну конотацію, хоча «крізіс» з грецької – це момент, де треба шукати відповідь, робити вибір.

Глава Церкви поділився, що в його випадку пошук відповідей на новітні запитання є постійний, адже рішення, які він приймає, стосуються всієї Церкви. «Такий пошук є постійний, бо йдеться не тільки про мене. Якщо би я робив лише пошук щодо вчинків як приватна особа, то це одне, це доволі легше. Але я несу відповідальність не тільки за себе. Тому я шукаю поради», – розповів Предстоятель.

Допомогою в пошуку правильних відповідей на актуальні запитання, окрім як просити поради, Глави УГКЦ назвав також іспит сумління – оцінку власних вчинків, рішень.

Департамент інформації УГКЦ

Екзарх для українців візантійського обряду у Німеччині та країнах Скандинавії: «Моє СМС-повідомлення – це «Слухати-Молитися-Служити»

З нагоди Чину інтронізації, який відбувся 18 квітня 2021 року в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці, владика Богдан (Дзюрах), апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та країнах Скандинавії, поділився програмою душпастирства очолюваного ним екзархату на найближчі роки.

Звертаючись до духовенства та вірних Апостольського екзархату в Німеччині та країнах Скандинавії, владика Богдан насамперед висловив слова вдячності за теплий і гостинний прийом та постійну допомогу в перші дні після прибуття до Мюнхена. «До вас, дорогі у Христі отці, богопосвячені особи, любі моєму серцю миряни, молоде і діти, линуть сьогодні мої думки і мої слова. Я дякую вам за так багато знаків зичливості та любові, якими ви зустріли моє призначення і мій прихід сюди. Мені прикро, що через карантин не можемо фізично зустрітися з вами, проте я вже радію в передчутті відвідин наших громад, щоб із вами ближче познайомитися, молитися і спілкуватися», – мовив архиєрей.

Слухати-молитися-служити

Відтак владика Богдан представив свою візію майбутнього розвитку і душпастирства апостольського екзархату, концентруючи її в трьох діях: «А нині хочу вислати вам коротке повідомлення, коротке «СМС», утворене з перших літер трьох слів, у яких бажаю вкласти своє бачення перших кроків у цьому новому періоді свого життя. Отже, моє «СМС» – це «Слухати-Молитися-Служити».

Слухатися Божого Духа та одне одного

Слухання, за словами проповідника, повинне бути звернене у двох першочергових напрямках: слухання Божого Духа та одне одного. «Перше завдання, яке я ставлю перед собою, – це слухати. Бо більшість із вас є набагато довше в Німеччині і Скандинавії, ніж я, і кожен з вас, я переконаний, може і має багато що мені сказати: про нашу історію і наше сьогодення, про мрії та потреби наших спільнот, про ваші очікування від Церкви, але також – сподіваюся – про вашу готовність долучитися до місії Церкви власними дарами. Водночас спільно з вами прагну слухати голос Бога, вслухатися в те, що Дух Святий бажає нам сказати як спільноті, щоб ми могли виконати Божу волю в цьому непростому історичному періоді. Мусимо спільно слухати Бога також для того, щоб серце

екзархату билось в унісон із серцем Вселенської Церкви і серцем Церкви-матері в Україні», – зазначив єпископ.

Велика школа молитви в сім'ї та в екзархаті

Другим елементом душпастирства владика Богдан (Дзюрах) назвав молитву. Водночас цей елемент є в осерді всієї церковної діяльності. «Апостолят вуха», – щоб послужитися висловом Папи Франциска, – нехай природно переходить в апостолят молитви. Бо молитва є запорукою життя і розвитку наших вірних, наших спільнот та всього екзархату. Можна сказати, що Христова Церква народилася з молитви, коли «всі вони пильно й однодушно перебували на молитві разом з жінками і Марією, Матір'ю Ісуса, та з Його братами» (Діян. 1, 14). Це образ і «домашньої Церкви», тобто сім'ї-родини, де ми отримуємо перший і найцінніший досвід молитви та християнського життя, і парафіяльної спільноти, першим і найголовнішим завданням якої є: бути «великою школою молитви», як про це пригадав нещодавно Папа Франциск на загальній аудієнції, висловлюючи водночас переконання, що «світильник віри доти палатиме на землі, доки матиме олію молитви», – підкреслив апостольський екзарх у Німеччині та країнах Скандинавії.

Відтак владика додав щире свідчення української емігрантки про її молитовне життя в колі сім'ї, яке не замикається у стінах власної домівки, а й через свідчення поширюється до ближніх. «Так ми, українці, приносимо в країни західного світу унікальний досвід живої віри, ви-

пробуваної в катакомбах переслідуваної Церкви і збереженої та переданої нам дуже часто в середовищі наших родин. Тут, у країнах, які стають для нас другою батьківщиною, не переставаймо плекати родинну і парафіяльну молитву та не вагаймося ділитися цим нашим безцінним скарбом віри, що його ми приносимо зі собою, а наш унікальний досвід східної літургійної молитви нехай стане духовним збагаченням церковного організму в країнах нашого проживання», – закликав до місіїності та свідчення архиєрей.

Церква, яка виходить, щоб служити...

«Нарешті третій елемент – служіння. «Я поміж вами як той, хто служить», – сказав Господь до Своїх учнів на Тайній вечері (Лк. 22, 27). Признаюся, що коли прийшла вістка про моє призначення, багато хто відкрито питав мене: чи це призначення означає промоцію або щось протилежне, підвищення або пониження? Коли таке питання прозвучало вперше, мені прийшла спонтанна відповідь, яку я відтак взяв «на озброєння» і повторював за потреби: «А скажіть мені: вмивати іншим ноги – це підвищення чи пониження?» Для честі моїх співрозмовників, вони відразу розуміли, про що тут йдеться, і все ставало на свої місця... – поділився своїм життєвим досвідом Преосвященний владика Богдан і додав: – Нехай для нас усіх дороговказом буде приклад нашого Божественного Спасителя, а додатковим стимулом – заохота нашого Предстоятеля, Блаженнішого Святослава, який кличе нашу Церкву ставати щоразу більше «Церквою, яка виходить, щоб служити», Церквою,

яка, плекаючи свою церковну самотність, водночас не замикається в собі, але вчиться «виходити дедалі більше за межі своїх парафіяльних, конфесійних і етнічних «огорож», щоб відкритися в милосердній любові до всіх страждених і знедолених, незважаючи на конфесійну і релігійну приналежність, на расу, стать чи вік» (Посинодальне послання «Залишіться вам одне – те, що ви дали вбогому!», 27). Подібно як апостол Павло, «бувши від усіх вільний, став усім слугою, щоб ще більше їх придбати» для Христа, «для всіх став усім, щоб конче деяких спасти» (пор. 1 Кор. 9, 20-22), так і в нашому служінні, будучи посланими передусім до українців, прагнемо послужити всім Божим Словом і любов'ю, що в Христі Ісусі.

«Тож в ім'я Боже вирушаємо в дорогу!»

Наприкінці апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та країнах Скандинавії владика Богдан запросив усіх до спільної духовної мандрівки. «Тож в ім'я Боже вирушаємо в дорогу! І робимо це під материнським оком Богородиці. Я вбачаю особисто для себе гарний знак, що ця катедра є катедрою Покрову Богородиці, – промовив єпископ і додав: – Коли я одному знайомому священикові сказав, що і в моєму родинному селі в Україні храм посвячений Покрову Пресвятої Богородиці, він зауважив: «То Ви йдете з дому додому!» Це правда, і я вже почувуюся тут, у Мюнхені, у себе вдома. І мені тут добре. Добре, бо ми є разом: добре, бо ми є, щиро намагаємося бути з Богом; добре, бо над нами всіма чуває Богородиця. Під Її материнський покров віддаю себе, наш екзархат і кожного та кожну з вас зокрема, а вас усіх, що тут присутні і що єднаєтеся духовно з нами, ласкаво прошу про подальшу підтримку і молитви».

Як уже повідомлялося, 18 квітня 2021 року в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці в м. Мюнхен (Німеччина) за участю Отця і Глави Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава відбулася Архиєрейська Божественна Літургія із Чиним інтронізації Преосвященного владика Богдана (Дзюраха), апостольського екзарха для українців візантійського обряду в Німеччині та країнах Скандинавії.

Преслужба Синоду Єпископів УГКЦ

В Апостольському екзархаті для українців Німеччини та країн Скандинавії новий душпастир

9 травня 2021 року в Північному деканаті Апостольського екзархату для українців Німеччини та країн Скандинавії, а саме в місті Гамбург, відбулася історична подія – впровадження нового душпастиря в персональну парафію Всіх святих – о. Павла Цвюка.

Божественну Літургію з благословення владика Богдана (Дзюраха), екзарха для українців Німеччини та країн Скандинавії, очолив отець-канцлер Андрій Дмитрик. Також на урочистій Літургії були декан міста Гамбург отець монсенйор Петер Міс, координатор для іншомовних душпастирств в архієпархії Гамбурга доктор Міхаель Бекер та генеральний консул України в Гамбурзі Ірина Тибінка. Усі вони виголосили на закінчення богослужіння короткі привітальні слова. По цьому зі словом до парафіян та присутніх гостей звернувся

о. Павло Цвюк, засвідчивши готовність до служіння та подальшого розвитку української громади.

Отець-канцлер вручив також подячну грамоту отцю Стефану Воротняку, який 2 травня перейшов у стан священника-емерита після 25-річного служіння у Гамбурзі.

Історична довідка:

Церква Всіх святих у м. Гамбург освячена в 1980 році після відвідин у 1969 році патріархом Йосифом Сліпим українців, які залишилися жити в Німеччині після війни. Душпастирями були: з 1962 року – о. Іван Мирослав Леськович, з 1981 року – о. Йосиф Касанова Марторель та з 1996 року – о. Стефан Воротняк.

Джерело: Преслужба Апостольського екзархату для українців Німеччини та країн Скандинавії

40 років тому на площі Святого Петра стався замах на св. Папу Івана Павла II

40 років тому на площі Святого Петра у Ватикані сталася трагічна подія – замах на Папу Івана Павла II. Своїми роздумами про той день, що закарбувався у людській пам'яті, та в якому любов і молитва перемогли ненависть, ділиться заступник редакційного директора дикастерії у справах комунікації Святого Престолу Алессандро Джізотті.

Існують дати, які, з огляду на події, з якими пов'язані, не лише увійшли до книг з історії, але й вписані на сторінках історії нашого життя. Відбиток цих подій настільки сильний, що навіть через багато років ми прекрасно пам'ятаємо, де були і що робили в той момент, коли до нас дійшла новина про те, що сталося. 13 травня 1981 року, безсумнівно, є однією з цих дат. Того дня у дійсність увірвалася подія, яка вважалася неможливою, немислимою: замах на Папу, скоєний на площі Святого Петра.

Навіть через 40 років після цієї події по тілу проходить мороз, коли переглядаємо ці драматичні зображення, переслуховуємо звуки та гамір того весняного дня. О 17:19 Іван Павло II проїжджає між секторами з вірними, що зібралися на загальну аудієнцію в середу, бере на руки маленьку дівчинку, а потім віддає її батькам. Через кілька секунд лунає приглушений звук пострілу, а потім ще один. Папа, поранений в живіт, падає у панорамному автомобілі, яким проїжджав площею. Тривожні моменти. Люди збентежені. Спочатку вони не розуміють, що насправді сталося, не можуть повірити.

Чимало паломників починають плакати, багато хто стає на коліна, моляться з вервицею в руках, яку вони принесли з собою, щоб Папа її поблагословив. Дехто пригадав, що саме цього дня, 13 травня, 64 роками раніше, Пречиста Діва Марія з'явилася маленьким пастухам у Фатімі. Таким чином Божий люд ввіряє Богородиці Папу, гаслом якого були слова: «Totus tuus, Maria! – Увесь твій, Маріє». Саме втручання Богоматері, як він зізнався пізніше, Папа Войтила завдячував своє виживання. Якщо одна рука хотіла його вбити, то інша – потужніша – відхилила кулю і врятувала йому життя.

Того дня 13 травня по полудні, з периметру Ватикану молитва відразу поширилася швидкими концентричними колами, щоб охопити весь світ. Саме молитва стала спонтанною реакцією мільйонів людей відразу після того, як вони дізналися, що Папа перебуває на межі між життям і смертю. У ті години, вражений цим інцидентом, молився також отець Хорхе Маріо Бергольйо, на той час – ректор Колегії святого Йосифа в Сан-Мігелі, що в провінції Буенос-Айреса. Сьогодні, ділячись своїми спогадами про ті події, Папа Франциск пригадає, що того дня, 13 травня, перед обідом він перебував в Апостольській нунціатурі в Аргентині з нунцієм Убальдо Калабрезі та венесуельським священником о. Угальде. Ту страшну новину повідомив йому тодішній секретар нунціатури монсеньйор Клаудіо Марія Челлі.

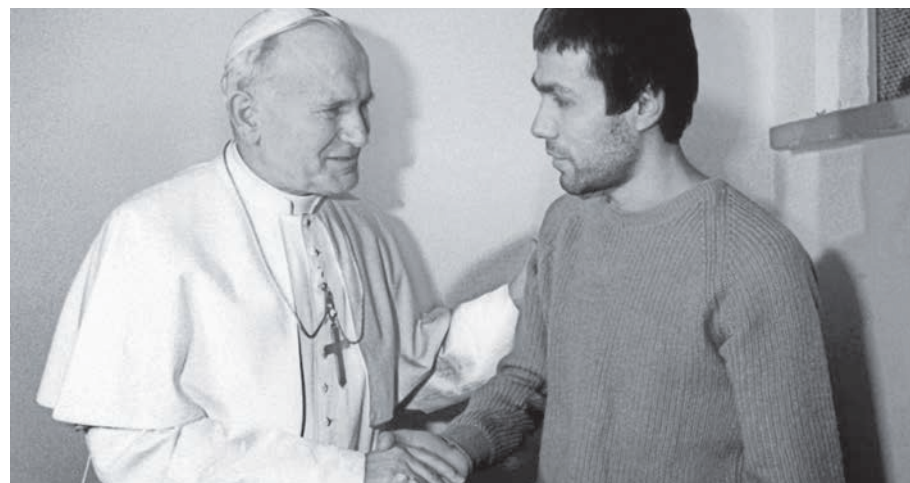
Молитва вірних не припинялася, аж доки Іван Павло II не опинився поза небезпекою. Можна сказати, що вона супроводжувала й оберігала його до кінця його земного життя, а особливо в хвилини страждання та хвороб, що позначили його існування аж до останніх днів, прожитих іншої весни, 2005 року.

Вражають слова тодішнього коментатора Ватиканського радіо Бенедетто Нардаччі, який, прийшовши коментувати традиційну аудієнцію у середу, був змушений описувати ситуацію, про яку ніколи б не хотів розповідати. Незважаючи на хвилюючу ситуацію, він промовляв з ясністю. «Вперше, – зазначив Нардаччі в прямому ефірі, – говориться про тероризм навіть у Ватикані. Говориться про тероризм у місті, звідки завжди лунали тільки послання любові, послання гармонії, послання примирення».

Вибух ненависті, спричинений цим злочинним вчинком, був вражаючим і в деяких аспектах апокаліптичним. Однак ще сильнішою була сила любові, милосердя, яка у світлий і водночас «таємничий» спосіб спрямовувала весь подальший шлях земного життя та понтифікат Івана Павла II. В цьому несподівано пересвідчилися всі, коли через чотири дні, промовляючи після молитви «Царице Неба» з палати лікарні «Джемеллі», де він був госпіталізований, Кароль Войтила запевнив прощення своєму кривдникові, «братові, який у мене вистрілів».

Саме так – він назвав його братом. І це спільне братерство, – незгладиме, незважаючи на все, що може статися на землі, бо воно вписане на небі, – перебуватиме в центрі уваги також іншого дня, який важко забути: 27 грудня 1983 року. Того дня Іван Павло II відвідав Алі Агджу в одній з римських в'язниць. Він зробив це публічно. Таким чином, як дехто вважає, Папа хотів врятувати життя тому, хто хотів забрати його життя. «Ми зустрілися як люди і як брати, – сказав він після зустрічі, – тому що ми всі брати, і всі події нашого життя повинні підтверджувати те братство, що походить від усвідомлення того, що Бог є нашим Отцем». Це те саме братерство, на яке сьогодні вказує Папа Франциск як на єдиний можливий шлях для майбуття людства.

Джерело: «Vatican News»

Кардинал Кох: на шляху до спільної дати Пасхи

У статті голови Папської ради сприяння єдності між християнами кардинала Курта Коха, опублікованій у Ватиканському часописі «L'Osservatore Romano», йдеться про важливість досягнення спільної дати святкування Пасхи на християнському Сході та Заході.

«Говорячи про Великдень у східному християнстві, закономірно постає питання про часову різницю між святкуванням Великодня на Сході та на Заході», – зазначає кардинал Курт Кох. Ця різниця, за його словами, пов'язана з тим, що християнські Церкви на Заході, починаючи з XVI століття, обчислюють дату Великодня за григоріанським календарем, запровадженим Папою Григорієм XIII, і, як наслідок, Великдень завжди відзначається в першу неділю після першого весняного повного місяця. На відміну від них, Церкви на Сході дотримуються юліанського календаря, який використовувався у всій Церкві до григоріанської реформи і який також використовувався під час Нікейського собору в 325 році. Цей Собор був скликаний імператором Костянтином, аби дати відповідь на тогочасну проблему поділів серед християн, зміцнивши єдність імперії на засадах християнської віри.

У той час дата Великодня також була суперечливою. Християни, особливо в Малій Азії, завжди святкували Великдень у день єврейської Пасхи: 14 числа місяця нісана, що є першим місяцем року у єврейському релігійному календарі, незалежно від дня тижня. Цих християн називали «квартадесимані» (лат. «quartadecimani» – від лат. «quattuordecim» – чотирнадцять). Натомість християни в Сирії та Месопотамії, відомі під назвою «прото-паскисти», відзначали Великдень у наступну неділю після єврейської Пасхи.

Голова Папської Ради сприяння єдності між християнами зазначає, що під час Нікейського Вселенського Собору було встановлено, що всі християни повинні святкувати Великдень в неділю після першого повного місяця навесні та після єврейської Пасхи.

«У 2025 році християнство святкуватиме 1700-річчя Нікейського собору, і того року Церкви Сходу та Заходу зможуть знову святкувати Великдень того самого дня, 20 квітня», – підкреслює кардинал Курт Кох, додаючи, що цей великий ювілей є плідною нагодою для того, аби «надалі докладати зусилля у досягнення спільної дати християнської Пасхи в майбутньому». Про це неодноразово висловлювалися Папа Франциск та Глава Коптської Православної Церкви патріарх Тавадрос II, а грецький православний архієпископ Йов Геча, співголова Змішаної міжнародної комісії з теологічного діалогу між Католицькою Церквою та Православною Церквою, нещодавно опублікував конкретну пропозицію.

Ця тема, як зауважив кардинал Кох, розглядалася також у нещодавно опублікованому в газеті «L'Osservatore Romano» інтерв'ю з греко-православним Єрусалимським патріархом Теофілом III, який висловив переконання, що Великдень є найдавнішим і найважливішим святом у християнстві, і що спільна дата Великодня може ще більше підкреслити цю важливість. Кардинал Курт Кох також дякує патріархові Теофілу III, який «висловив це нагальне прагнення, посилаючись насамперед на екуменічний шлях, спрямований на відновлення єдності у вірі та любові в християнській Церкві на Сході та на Заході».

«Vatican News»

Живе святкування Великодня в Оброшині

Церковна спільнота св. влкмуч Димитрія в с. Оброшині кожного року з великою відповідальністю ставиться до підготовки та святкування Великодня. Якщо минулого року були жорсткі обмеження, то цього року можливостей було трішки більше.

Для того, щоб парафіяни змогли не лише душевно, але і наочно відчутися всю красу Великодня, ще за тиждень до початку свята в храмі трудилися сестриці. Цьогорічною особливістю родинкою декору стали віночки з писанок, які звисали зі світильників. Писанки розписані вручну однією з парафіянок і подаровані храму.

Дівчата-сестриці мають вірну порадицю та наставницю – п. Надію Стахнів. Важко було поєднувати роботу, сім'ю і підготовку храму до свята, яка тривала до півночі впродовж цілого тижня, але завдяки підтримці п. Надії і старанню всіх сестриць цьогорічне святкування вдалось до слави, – ділиться катехит та ідейна натхненниця сестриць Марія Пристайко.

Початок Великоднього дійства – це виніс Плащаниці. У п'ятницю на церковному подвір'ї під час обходу навколо церкви Плащаницю супроводжувала варта. Молодь парафії, жертвуючи своїм сном та часом, добровільно вартували у храмі протягом двох діб. Процес зміни вартових заслуговує уваги.

Ось одна з найкращих традицій – посвячення Великодніх страв. Парафіяни мали змогу освятити на церковному подвір'ї свої кошики у суботу та неділю. Але цьогоріч кожен затримався біля храму трішки довше ніж зазвичай і причиною цього стала виставка дитячих робіт «Великоднє диво», яка проходила у новій дзвіниці.

«Мої діти відвідують гурток малювання в школі мистецтв. Коли я туди заходжу, то бачу гарні роботи, яких ніхто не бачить. Тому виникла ідея організувати виставку. Дзвіницю вибрали не випадково: вона сучасна, красива і має багато приміщень, які підходять, щоб зробити експозиції. Дзвіниця є своєрідним входом на подвір'я храму, через неї проходять майже кожен, тому виставку побачили багато парафіян» – розповіла організаторка виставки Ореста Засадна.

У неділю о 6.00 год. ранку розпочалась найочікуваніша Літургія року, яку очолив о. Михайло Стахнів, багаторічний наставник храму св. влкмуч. Димитрія.

Однією з традицій святкування Великодня є гаївки. В неділю після вечірньої усі охочі забавлялись на подвір'ї храму. Це було феєричне дійство, адже дітки підготували цілий виступ з допомогою п. Надії Стахнів та народного театру «Оборіг», керівником якого є Зоряна Рогожинська.

Великоднє святкове дійство завершилося 9 травня закриттям виставки «Великоднє диво». Усі діти, які приймали участь у виставці отримали символічні відзнаки у формі писанок та смаколики. Але найкращим подарунком для всіх стали гаївки за участі братів-семинаристів Львівської Духовної Семінарії Святого Духа УГКЦ. Їхній музичний супровід і організація забав ще довго зігриватимуть серця як малих, так і дорослих парафіян храму. Емоції і настрої від святкового дійства не забуваються і залишаються спогадом на все життя.

Справжній пастир і добрий наставник своїх парафіян є о. Михайло Стахнів. «Завдяки йому і його невтомній праці й молитві ми зрозуміли, що спільнота це не просто сукупність людей об'єднаних спільним інтересом, спільнота – це сім'я Бога, яка прагне, щоб в ній жив Спаситель. У цьому році ми пережили болючі і складні ситуації але ми знаємо, що отець Михайло завжди нас підтримає і допоможе» – діляться своїми думками про отця парафіяни с. Оброшині.

Дана церковна спільнота може похвалитись ще одним наставником – о. Олегом Зиничем. Його праця надзвичайно потрібна і дуже цінується, адже перед Пасхою, і не лише, отець сповідає. Жителі відгукуються, що сповідь з о. Олегом це щось надзвичайне, адже він завжди знає що сказати та порадити, потрапляє в те місце душі, яке болить і обов'язково його лікує.

Парафіяни храму св. влкмуч. Димитрія щиро вдячні кожному, хто долучився до організації свята та сподіваються, що в наступному році подвір'я церкви збере ще більшу кількість людей для спільної молитви.

Власний кореспондент

Подкаст «Не той формат»: священник й психотерапевт запустили унікальний медіапроект

У Львові священник із психотерапевтом запустили унікальний медіапроект – подкаст «Не той формат» – серії розмов про психологію та духовність. Автори ініціативи – священнослужитель у храмі Всіх Святих українського народу о. Степан Мишковський та директор Центру сімейної психотерапії Олександра Гальчинського Марія Тракало. Разом вони порушують гострі та болючі теми, про які соромляться говорити у суспільстві. Ведучі подкасту також розвінчують головний стереотип: духовність – не про побожність.

Усе розпочалось близько місяця тому, коли психотерапевт Марія Тракало при зустрічі з о. Степаном випадково поділилась супроводом «побожних» людей, які внаслідок неправильного розуміння духовності часто впадають в депресивний стан. І тут отець запропонував ідею зробити серію подкастів на цю тему, яку виносив у своїй голові вже давно. Як виявилось, їхні задуми збіглися, а відтак через тиждень вони випустили першу серію свого медіапроект.

«Я прийшла на зустріч без наміру співпраці, а наприкінці зустрічі ми стали партнерами, співавторами подкастів, – ділиться пані Марія. – І гадки не мала, що в отця Степана була така ж ідея. Проте у Бога немає випадковостей. Ми ж не галяли часу, і відразу взялися до реалізації проекту».

Щовівторка та щочетверга виходять серії подкастів в SoundCloud. На каналі наразі менше десятка епізодів, проте вони вже зібрали сотні прослуховувань. У першому сезоні ведучі говорять про психотерапію: стосунки, емоції та боротьбу з проблемами. А також про те, коли слід звертатися за допомогою до психолога, а коли – до священника.

Ідея подкастів, за словами авторів, – розвінчати міф про «конфлікт» між психологією та духовністю; пояснити, як ці явища працюють у парі та як людині зійти з дороги фанатичної побожності й виховати у собі відчуття здорової духовності. А перевагою такого подкаст-формату є зручність прослуховування: можна слухати у транспорті, під час прогулянки чи перед сном без рекламних пауз та новин.

«Унікальність такого проекту у подкаст-форматі – ми говоримо про духовність простими словами. Ми покликаємось на буденні приклади, які близькі й зрозумілі слухачам. Це приятельські розмови про те, що, зазвичай, замовчують у суспільстві, – розповідає отець Степан. – Господь дав людям широкий спектр можливостей. Яким буде вибір – це крок за нами. Богу потрібні не відмінники, а живі стосунки».

Психотерапевт Марія Тракало каже, проблема сучасного суспільства – нездорове уявлення про особистісні патерни. Вона запевняє, що агресія та любов до себе не є гріхами, а надмірне терпіння й мовчання можуть завдати шкоди людині. «Любов до себе та егоїзм – це про абсолютно різне. Проблема суспільства у тому, що воно оточене заниженою самооцінкою та покору, не розрізняє, коли доцільно захищати межі й проявляти гнів, а коли це переростає в образу ближнього. Думаю, слухачі багато чого зауважать собі із подкастів. Хоча би те, що агресія може бути даром, а не гріхом».

Серед вірян досі побутує страх психотерапевтів, як запевняє пані Марія. Адже існує міф: похід до фахівця з психотерапії може стати завадою для особистої духовності. «Здорова психологія не буде пасткою для духовності, а здорова духовність ніколи не ранитиме психологію. У нашому суспільстві існує стигма: якщо людина звертається за допомогою до фахівця-психотерапевта чи психолога, то вона нібито несповна розуму. Та це неправда. Фаховий психолог не шкодить людині, а психологія є добрим допоміжним інструментом і зовсім не є загрозою для духовності».

«Не той формат» – це подкасти для тих, хто хоче збудувати здорову духовність та відновити психологічне здоров'я. Насамперед теми подкастів близькі для вірян, зокрема молоді та подружжям на перших роках спільного життя.

«Ми промовляємо до тих, хто зіткнувся вже з конкретними викликами і повинен вирішувати їх самотужки. Через подкасти ми закликаємо людину переглянути своє духовне та психологічне життя, не ігнорувати внутрішній голос», – говорить отець Степан.

Щоб розібратися з проблемою, потрібно зрозуміти, до кого слід спершу звернутися за консультацією. Адже священник не завжди фахово зарадить у тих питаннях, у яких компетентний психотерапевт, і навпаки. Та ведучі подкасту впевнені, що священник і психолог повинні співпрацювати, щоб повноцінно допомогти людині, а тим самим усьому суспільству.

«Священник не оперує всіма інструментами, щоб допомогти людині, яка пережила критичний період життя – наприклад, насилля. Натомість психолог знає, як допомогти людині у такій ситуації, та залучить до співпраці доброго духівника. Якби у церкві було більше таких майданчиків, ми могли би комплексно й результативно розв'язати усі наші проблеми», – зізнається психотерапевт.

Автори подкасту зупиняють свій проєкт не збираються. Натомість вже проанонсували теми другого сезону епізодів: «У наступних серіях ми говоритимемо про любов до себе і чому це не егоїзм. Ми порушимо тему, як пережити втрату близької людини, яка особливо актуальна в час пандемії та війни. Не менш поширена проблема у суспільстві – прийняття свого тіла та сексуальність, що не є гріхом у межах здорової духовності».

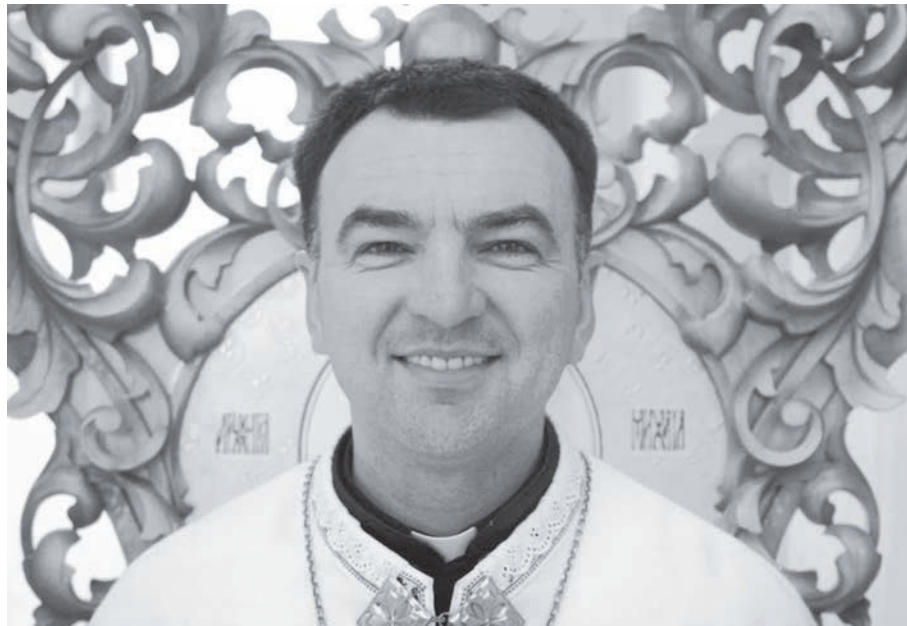
Отець Степан Мишковський обіцяє – буде спекотно, гаряче й цікаво.

Послухати подкаст можна на платформі SoundCloud.

Підготувала Наталя Стареправо, "Духовна велич Львова"

о. Володимир Ольшанецький: «У світлі Пасхи маємо знову воскреснути з Христом»

«Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував!» – саме ці слова відображають всю повноту і велич воскресіння Христового. Ми повинні усвідомлювати, що велике чудо воскресіння Господа Нашого Ісуса Христа – це не просто історична подія, а велика Місія спасіння роду людського.

Бо, як звертається до нас апостол Павло: «Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!» (1 Кор. 15: 14). Тож робимо все для того, щоб Христос воскрес у нашому серці, у нашій душі. Ми повинні кожного дня у своїй свідомості пережити цю величну подію для того, щоб в майбутньому воскреснути разом з Ним. Пам'ятаймо, що Господь був поряд з нами і тоді, залишається і зараз. Його Всевидяче Око бачить кожне серце, кожну думку. Він перебуває з нами кожний день і повсякчас.

Про сенс воскресіння Христового для сучасного світу роздумує настоятель храму Всіх святих українського народу Львівської архієпархії УГКЦ отець Володимир Ольшанецький:

«Ми, християни XXI століття, дуже добре знаємо про Воскресіння Христове. Бо з року в рік ми готуємося до Великодня, стараємося пережити його дуже знаменито, святково і радісно. Але до кінця, коли минаються Великодні свята, ми не усвідомлюємо цієї правди, що Христос не просто воскрес, але й Він ще й подарував нам вічне життя. Він нам дав життя вічне. І Христове воскресіння – це є великим знаком того, що Він не просто воскрес колись, це не відбулася просто історична подія. Але ми, християни, кожної неділі, як зі старослов'янської мови звучить, кожного «воскресіння», збираємося, щоб пережити наново цю подію, щоб оцінити, щоб поважати воскресіння Христове. А разом з тим жити цією вірою, що якщо Христос воскрес і подарував життя вічне всім, що в гробах, то і нам подарує вічне життя.

А поряд з тим, Господь продовжує діяти далі. Він не перестає спасати кожну людську душу. І різними подіями та обставинами нашого життя Господь вказує на те, що Він продовжує діяти в нашому житті. Як сам ствердив Христос, кажучи: «Отець Мій діє, і Я дію по нині».

Єдине, що ми, можливо, ще не всі навчилися розпізнавати Божу присутність в нашому житті, не всі навчилися розуміти, що за кожними подіями й обставинами нашого життя стоїть Господь. Він ніколи не дає нікому з нас нічого злого, бо Він є єдиним джерелом добра, завжди стоїть за всім, що відбувається у нашому житті, дає тільки добре. А допускає зло задля більшого нашого морального добра, задля того, щоб ми, пізнавши, наскільки зло для нас шкідливе, недобре, пагубне, – ми від нього вертали назад на дорогу Божу. Бо немає нікого сильнішого за Бога, добрішого за Бога і більш люблячого, як Бог. Бо Він за нас страждав, помер, воскрес, щоб кожному і кожній з нас подарувати вічне життя.

Тому святий Григорій Богослов каже на цю подію ось так: «Принесім же дари Тому, Хто за нас постраждав і воскрес... Принесім себе самих – дар, найцінніший перед Богом і Йому найбільш милий». Немає більшого дару, коли людина віддає своє серце і свою душу Богові, коли відкривається Йому настільки, що дозволяє не тільки зайняти якесь невеличке місце у її серці чи душі, – але коли повнотою віддається цілковито Богові і хоче мати Бога за свого пана і керманіча свого життя.

«Віддаймо, – продовжує Григорій Богослов, – образів створене по образу! Пізнаймо своє достоїнство! Пошануймо Первообраз. Зрозуміймо силу таїнства цього свята, і те, за кого Христос помер». А помер Він за кожного і кожну з нас без винятку.

«Станьмо подібними до Христа, бо Христос став подібним до нас. Зробімося богами задля Нього, бо Він став людиною задля нас. Він прийняв гірше, щоб нам дати краще. Він став убогим, щоб ми збагатилися Його вбозством. Він прийняв вигляд слуги, щоб дістати для нас свободу. Він зійшов, щоб нам піднятися. Він був спокушений, щоб ми перемогли. Він перетерпів неславу, щоб нас прославити. Він помер, щоб нас спасти», – завершує свою науку Григорій Богослов.

Оцінімо той Божий дар. Відкриймося Богові своїм життям і з Ним впевнено, з великим довір'ям до Нього, і взаємною любов'ю, крокуймо до нашого спасіння. Бо Він є тим, що в гробах, життя подарував. І нам дарував життя вічне».

Підготували Юліана Лавриш та Андрій Мандрика

Єрм. Пантелеймон про феномен прощі до Унева: «Нашу прощу «запалює» дух молоді»

Цьогорічне піше паломництво до Унівської лаври змушене відбутись у змішаному форматі. Тема травневого паломництва – «Моє служіння тихе» – про служіння в сім'ї, ближнім і Богові. Організувало прощу Товариство українських студентів-католиків «Обнова».

Про особливості травневої духовної подорожі та підготовку до неї розповів її керівник, єромонах Свято-Успенської Унівської лаври Пантелеймон Гербери.

– Цьогорічна тематика прощі – про служіння. Чому?

– Кожен вірянин тим чи іншим чином слугує ближньому. У цьому сенсі служіння є тією жертвоністю, яка показує, наскільки ми готові послужити іншим та Богу. Послужливість визначає правдиву віру людини та її життя з Господом. Берімо приклад зі святого Йосифа. У Святому Письмі не записано жодного слова від його імені, але ми знаємо, як він тихо послугував для Бога й Богородиці, що робить його великою постаттю серед святих. Він показує приклад, яким має бути служіння кожного з нас.

– Що означають слова з назви – «служіння тихе»?

– У служінні ми акцентуємо не на явищі, а самому його сенсі. Про жертвоність заради інших не треба розголошувати та очікувати реакції – подяки чи взаємодопомоги. Адже ми повинні допомагати іншому з любов'ю, не очікуючи вигоди від цього. У цьому й природа жертвоності. Не слід сприймати служіння як тягар, а як невимущену й добру річ, через яку ми принесемо користь іншому.

– Якою буде цьогорічна програма прощі до Унева?

– Через дотримання заходів безпеки ми проведемо прощу у змішаному форматі. Ми обмежили кількість учасників, тому цьогоріч вирушить приблизно 30 осіб. Мандрівка до Унівської лаври триватиме три дні, з п'ятниці по неділю. Проща розпочнеться від храму Архистратига Михаїла. Маршрут проляже через селища Лисиничі, Підбірці, Миклашів, Нижня Білка, Заставне і Глиняни. Перший день прочани йтимуть 40 кілометрів, а на другий день – 20 км – відстань між Глинянами та Уневом.

Програма передбачає духовні науки, які будуть доступні для прочан та онлайн-учасників. Під час трансляції наук отців буде можливість поставити свої запитання. Також транслюватимуть акафіст і молебень до Пресвятої Богородиці, Божественні Літургії, Утреню та Вечірню, процесійний обхід з Унівською чудотворною іконою.

– Чому серед молоді ця проща така актуальна?

– Молодь любить живе середовище, де є активність, дозвілля й такі ж однодумці. Наразі у суспільстві бракує молодих людей з християнськими цінностями. А більша частина наших прочан – якраз та молодь, яка захоплена живою Церквою, чого і бракує їм в побутовому середовищі. Під час прощі паломники знаходять близьких по духу людей. Молодь «голодна» за Божим словом, бо я бачу, як горять їхні очі.

– Який сенс прощі? Як до цього потрібно готуватися?

– У прощі вірянин розвиває не лише свою духовність, а й характер, випробовує на міцність та витривалість. Під час духовної подорожі ми боремось зі своїми слабкостями. Лише дійшовши мети, ми розуміємо, що це того вартувало.

До кожної прощі слід духовно налаштуватися. Тобто перед паломницькою мандрівкою варто зробити добрий намір. Прочанин має довірити своє життя, всі труднощі Богу. У час духовної мандрівки ми відходимо від рутини, залишаємось думками з Богом і повертаємось до звичного режиму вже перезавантажені.

– Які труднощі очікують прочанина у духовній подорожі?

– Зазвичай непростими умовами для учасників прощі є фізична втома та відсутність комфорту. Але це не так складно, як здається, якщо поруч супроводжує приємна компанія. До того ж, у нашу прочанську подорож нерідко вирушають люди з обмеженими можливостями та вагітні жінки. Буває, що серед прочан є ті, які лише згодом з'являться на світ. У цьому ми якраз проявляємо послужливість іншим і допомагаємо одне одному.

– Чим особлива цьогорічна травнева подорож до Унева?

– Через пандемію ми не можемо провести повноцінну прощу для усіх охочих. Проте саме це паломництво формує зріле переживання духовного життя в домашньому середовищі та в особистому житті. Попри сучасні виклики, ми повинні зберегти довіру до Господа. Адже ми живемо у період випробувань. Не варто опускати руки, а бути на по готові й тримати себе у формі. Хоча ми ще не можемо «летіти», проте «крила» повинні бути готовими до «польоту». Прийде час, коли ми врешті «злетимо».

– Поділіться, що особисто Вас вражає у мандрівці до Унева?

– Я не забуду блиск в очах молоді, у яких палає відвага та чистота, а водночас – певний бунт до зла. Я особливо ціную це і переживаю радість з усіма прочанами. Дух молоді запалює кожну нашу Унівську прощу.

Розмовляла Наталя Стареправо

Пасторально-соціальне життя Церкви на прикладі парафії у смт Краковець Львівської архієпархії

У цьому матеріалі розповімо про парафію, яка завдяки спільнотній праці зуміла не лише активно духовно розвиватися, а також і служити іншим. Мова йтиме про парафію св. Миколая смт Краковець, що у Яворівському районі на Львівщині. Сама парафія нараховує приблизно 220 дворів. Про те, як розвивається тут пасторальне і соціальне життя, розповідають сотрудинок парафії о. Ярослав Заричанський і парафіянка пані Оксана Чолач.

Отець Ярослав Заричанський розповів, що був призначений на парафію митрополитом Львівським Ігорем у лютому 2020 року. Як пригадує отець, це була Неділя прощення перед початком Великого посту, разом з яким у 2020 році розпочався карантин через пандемію коронавірусу.

«Особливого часу на знайомство з парафією і можливостей працювати у звичному режимі в нас не було, оскільки були змушені перейти в онлайн через карантинні обмеження», – згадує священник. Проте, за його словами, це не за-

вадило парафії налагодити і продовжити у режимі офлайн активне пасторальне і соціальне життя, коли карантинні обмеження послабли і фізичні зустрічі стали можливими.

«На моє переконання, це стало можливим, бо наші парафіяни відкриті до священника і спрагли Божого слова. Парафія любить літургійне правило, активно бере участь в Утрені, Вечірні і, звичайно, у Святих Літургіях. Саме тому тут велике поле для плідної душпастирської праці», – ділиться сотрудинок парафії у Краковіці.

Зазначимо, що при парафії св. Миколая у Краковіці діють спільноти «Матері в молитві», «Вівтарна дружина», «Молодіжна спільнота св. Миколая», а також при парафії готують дітей до першої Сповіді й урочистого Святого Причасття.

Як розповів отець Ярослав, молодіжна спільнота «Молодь св. Миколая», яка нещодавно народилася, активно долучається до життя парафії, завжди відгукується на ініціативи священника. Цього року молодь вперше провела Хресну Дорогу

з розважаннями під музичний супровід. «Справді, наша молодь не стоїть осторонь. На завершення Великого посту зорганізувались і провели незабутню Хресну Дорогу з проникливими розважаннями, піснями під гітару і своїм молодим завзяттям. Вся парафія активно з цього духовно скористала», – каже парафіянка пані Оксана.

За її словами, люди на парафії засмакували спільноту: «Мені дуже приємно ділитися радісними новинами з нашої парафії. Незважаючи на пандемію і різні тривожні новини в інформаційному просторі, у нас, в Краковіці, затишно і піднесено. По-перше, хвороба відступає. Цілий тиждень вже був спокійний, а навколо храму життя просто вирує у різних напрямках, бо люди засмакували спільноту».

Відтак жінка розповіла, що чоловіки зібрались на передвеликодню толоку, поробили стяжки в новій церкві і вже майже закінчують ремонт у парафіяльному будинку.

Зі слів священника можна зробити висновок, що спільнота «Матері в молитві» стала мотором парафіяльних харитативних ініціатив. Оскільки жінки не лише збираються на молитву за своїх дітей, а також збираються, щоб допомагати іншим. Всього спільнота нараховує 16 осіб.

«Наша спільнота матерів зініціювали благодійний рух. Спочатку – акцію «Благодійна верба». Жінки зробили милі пучечки верби, які розповсюджували не лише у Краковіці, а також і по навколишніх селах», – доповнює думку священника пані Оксана. Потім напекли маленьких агнівців, щоб люди змогли собі придбати до Великодня на місці і не шукати у Яворові чи інших місцях.

У Квітну неділю відбулося благословення «Зерна життя» – пророщене жито, як символічний декор Великоднього столу.

Родзинкою парафіяльного соціального служіння є акція «Великодній кошик». Цю акцію кілька років тому започаткував адміністратор парафії отець Степан Грицан. Відтак до неї долучаються місцеві підприємці і спільними зусиллями збирають у Краковіці великодні кошики

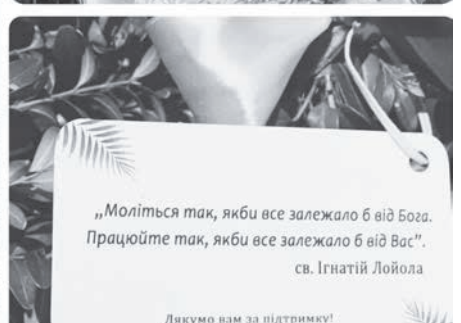
продуктів для самотніх та потребуючих місцевих мешканців. «Завдяки цій ініціативі ми допомогли шістнадцятьом потребуючим особам наповнити продуктами великодній кошик, щоб самотні й самотні люди не були обділені продуктами у світлий радісний празник Воскресіння Христового», – зазначив отець Ярослав і додав, що парафія планує також «великоднім кошиком» цього року підтримати 24-ту бригаду наших захисників, які воюють на сході України.

Назагал, каже парафіянка, люди з великим задоволенням долучаються до благодійності, бо відчули смак життя у спільноті. Наприклад, виручені кошти будуть використані на облаштування парафіяльного будинку, який служитиме насамперед для проживання священничої сім'ї, а також де задовольнятимуться різні парафіяльні потреби: праця з молоддю, катехизація, біблієзнавчі зустрічі тощо.

Як уже згадувалося, при парафії св. Миколая у Краковіці ведеться підготовка до першої Сповіді та урочистого Святого Причасття. Навчання проводить катехит пані Віра Голота, яка паралельно дякує у храмі. Спільно з отцем Ярославом Заричанським проводять катехизацію і таким чином готують дітей до глибокого пережиття святих Тайн Сповіді і Святого Причасття.

«Така спільна діяльність дуже зближує людей. Ми почуваємося великою родиною», – підкреслює пані Оксана і додає на завершення: «Наш отець Ярослав, крім того, що провадить науки з маленькими дітьми, які готуються до першого Причасття, також і нам, дорослим, дає дуже гарні духовні настанови. Вчора наші діти дуже зворушливо виконали фінальну пісню «Сіль землі». І слова отця Ярослава особливо запали в душу: «Мої любі краківчани, ви всі є тою сіллю, яка маленькими порціями присмачує Господню страву і непомітно розчиняється в ній!» Це гарно – бути непомітною сіллю, такою необхідною для доброго смаку життя!»

*Підготувала Христина Кутнів
Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ*

„Моліться так, якби все залежало б від Бога.
Працюйте так, якби все залежало б від Вас“.
св. Ігнатій Лойола

Дякуємо вам за підтримку!

«Давнє служіння»: катехит як інституційне служіння в Церкві

Папа Франциск надав служінню катехитів статус інституційного служіння в Церкві, що передбачатиме належне приготування та спеціальний літургійний обряд для поставлення.

«Antiquum ministerium» («Давнє служіння») – так називається Апостольський лист *Motu proprio* Папи Франциска, оприлюднений 11 травня 2021 р., яким Святіший Отець встановлює мирянське служіння катехита, називаючи це рішення нагальним для евангелізації в сучасному світі. За його словами, перед обличчям нав'язливої «глобалізованої культури» необхідно «визнати присутність мирян і мирянок, які силою свого хрищення почуваються покликаними співпрацювати в служінні катехизації». У документі підкреслюється важливість «справжньої зустрічі з молодими поколіннями», а також необхідність «креативних методологій і засобів, які вчинять звіщення Євангелія послідовним із місіонерським перетворенням Церкви».

«Служіння катехита у Церкві є дуже давнім», – цими словами, які й надали назву Апостольському листу, Святіший Отець нагадує, що це нове служіння у дійсності має давнє коріння, що сягає Нового Завіту. В «зародкових формах» про нього говориться у вступі до Євангелії від Луки та в посланнях святого Павла. Зрештою, «вся історія евангелізації протягом цих двох тисячоліть з великою очевидністю показує, наскільки ефективною була місія катехитів», чимало з яких навіть віддали своє життя, дбаючи про передавання віри. Від II Ватиканського Собору зростало усвідомлення того, що «завдання катехита є надзвичайно важливими», а навіть і необхідними для розвитку християнської спільноти. Також і сьогодні чимало здібних катехитів здійснюють «незамінну місію в передаванні та поглибленні віри».

У документі наголошується, що мирянське служіння катехита має також вимір покликання та є «постійним служінням у місцевій Церкві», що вимагає «належного розпізнавання з боку єпископа». Поставлення у це служіння відбуватиметься через спеціальний літургійний обряд, який незадовго оприлюднить Конгрегація Божественного культу та дисципліни святих Таїнств. Катехитами можуть бути чоловіки та жінки, що відзначаються «глибокою вірою та загальнолюдською зрілістю», беруть активну участь в житті спільноти, є здатними до «гостинності, великодушності та до життя в братерській спільноті», мають належний вишкіл з біблійної, богословської, душпастирської та педагогічної точки зору, здобувши попередній досвід катехизування, вірно співпрацюють зі священниками та дяконами, надихаючись «справжнім апостольським ентузіазмом».

«Vatican News»

У Львові вшанували пам'ять жертв Чорнобиля

26 квітня, в день 35-х роковин аварії на Чорнобильській АЕС, у Львові вшанували пам'ять жертв цієї трагедії. Участь у меморіальному заході взяли представники влади та громадських організацій Львова, духовенство, небайдужі львів'яни.

До меморіалу жертвам Чорнобиля, що на вулиці Морозній, 31а, поклали квіти, а відтак звершили панахиду за всіма загиблими внаслідок катастрофи на ЧАЕС. Моління провадили священнослужителі Сихівського деканату Львівської архієпархії УГКЦ.

Що відбувається у мозку, коли ми молимося?

Сучасна неврологія, завдяки новітнім технологіям, що дозволяють простежити діяльність мозку у стані його повної активності, показує, що медитація та молитва здатні змінювати структуру мозку.

Людське існування спрямоване на вічність. Тому філософія чи поезія є природною потребою людини. А молитви та споглядання, які є частиною духовного розвитку, надають сенсу нашому існуванню. Сучасна неврологія, завдяки новітнім технологіям, що дозволяють простежити діяльність мозку у стані його повної активності, показує, що медитація та молитва здатні змінювати структуру мозку. Це спостереження доводить, що певні стани мозку та нервової системи можуть формуватися або виникати в результаті релігійних переживань.

Існує розгалужена мережа структур, що беруть участь у діяльності мозку. Це лобова частина, яка допомагає нам зосередити свою думку на молитві; лімбічна система, що дозволяє переживати сильні емоції; тім'яні частини, завдяки яким ми відчуваємо себе і які допомагають нам зорієнтуватися у часі та просторі. Залежно від конкретного досвіду ці зони можуть вмикатися чи вимикатися. Наприклад, тім'яна доля може відключитися, коли хтось переживає єднання з Богом. Такі відкриття стають можливими завдяки новітнім технологіям і допомагають міждисциплінарним мислителям розробити науково обґрунтовану теологію, яка дозволяє зрозуміти, наприклад, взаємозв'язок між вірою і здоров'ям.

Витоки взаємозв'язку між неврологією та духовністю слід шукати у працях Герберта Бенсона, кардіолога з Гарвардської медичної школи, який ретельно вивчив роль, яку вегетативна нервова система відіграє у процесі захворювань людини.

Бенсон визначив, що система реагування на стрес впливає на всю нервову систему. Він зробив ще одне цікаве відкриття: виявив, що медитація, серед багатьох інших переваг, допомагає розслабити нервову систему, знижує артеріальний тиск, покращує стан серця, продовжує життя, дає відчуття щастя та близькості з трансцендентністю.

Після років досліджень Бенсон виявив, що ті, хто практикував медитацію як форму молитви, були здоровішими, ніж ті, хто практикував її лише як спосіб досягти певної користі для здоров'я.

Медитація, заснована на вірі, приносить більше користі для розуму та тіла, ніж агностична медитація.

Безумовно, ці наукові відкриття можуть бути для нас стимулом до молитви, але найголовніше – щоб ми переживали наш духовний вимір як великий дар, незалежно від наукових фактів.

Сила молитви виходить за рамки самої науки, хоча наведені вище дані можуть стати поштовхом до усвідомлення багатьох переваг, які пропонує нам молитва.

Благословення приміщень «Святоюрської кав'ярні»

6 травня на Святоюрській горі благословили приміщення майбутньої кав'ярні, яка є проектом соціального підприємництва. Звершив благословення Високопреосвященний владика Ігор, Митрополит Львівський. У своєму слові до присутніх він висловив побажання, аби працівники, які будуть трудитися у цих стінах, відчували мотивацію та натхнення.

Ініціатива діятиме під егідою благодійної організації «Фундація духовного відродження» ЛА УГКЦ. Директорка організації Олена Карнаух повідомила, що наразі вже завершено 80% робіт, і ймовірно через місяць відбудеться відкриття цього простору: «Дуже багато робіт зроблено, залишилися роботи з плиткою, щоб можна було запросити сюди людей. Ми такий шлях пройшли, що залишилося дуже мало. «Святоюрська кав'ярня» – це проект, який має нести насамперед благодійну мету думку, ідею, щоб можна було якомога більше суспільно корисних проектів підтримувати. Тому це для нас приклад, як можна зробити діяльність самоопукною і якою ми можемо підтримувати соціальні проекти, зважаючи на нашу місію».

«Духовна велич Львова»

Діти з вадами слуху привітали архиєреїв з Великодніми святами

У Велику п'ятницю, 30 квітня, діти з вадами слуху зі своїми батьками та педагогами разом з отцем Любомиром Мостовим, директором Львівської спеціалізованої школи Марії Покрови, привітали Архієпископа та Митрополита Львівського Ігоря та єпископа-помічника Львівської архієпархії Володимира з Великодніми святами. Діти подарували владикам хліб з пекарні «Млин», з якою їхня школа планує налагодити співпрацю, в якій залучатимуть дітей до випікання хліба.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Митрополита відзнака ювілею регентського служіння Надії Поворозник

У день свята святого великомученика, чудотворця і переможця Юрія – престольного празника Архікатедрального собору Львівської архієпархії – Митрополит Львівський Ігор нагородив подячною грамотою регента Митрополічного хору архікатедри Надію Поворозник з нагоди 25-ліття її служіння на Святоюрській горі.

Чвертьстолітнє служіння пані Надії – це час сумлінної, старанної праці на ниві богослужбового співу київської традиції. Її внесок у збереження, примноження, розвиток скарбу Церкви через провід Митрополічним хором надзвичайно великий. Богослуження у львівській архікатедрі, що покликані бути взірцем храмового служіння, через віддану працю співців є скарбом гідної високої молитви.

Складаючи подяку пані Надії, митрополит висловив сердечні побажання Божих благословень та наснаги у невтомному труді на прославу Господа та глибокого пізнання Його досконалості.

Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ

головний редактор:
о. Богдан ЛУКОВСЬКИЙ,
літературний редактор
Святослав СМУК,
більше редактор і технічний редактор
Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266

Вітаємо

ювілярів!

Редакція «Мети» широким вітає усіх священнослужителів Львівської архієпархії, хто у травні святкує свої іменини та уродини, а також, хто у травні отримав ієрейські і дияконські свячення. Мішного здоров'я і щедрого усім Божого благословення, наснаги і ревності у праці в Господньому винограднику!

У підземеллі Гарнізонного храму відкрито виставку реліквій XII-XV століть

6 травня у підземеллі Гарнізонного храму свв. апостолів Петра і Павла у Львові відкрили унікальну виставку реліквій XII-XV століть.

Розпочалася подія з молитви, яку супроводжував своїм співом квінтет Гарнізонного храму.

Презентація виставки відбулася за участі настоятеля Гарнізонного храму о. Тараса Михальчука, єпископа Києво-Галицького Верховного Архієпископства Преосвященного Степана (Суса), капелана Львівської міської ради о. Павла Дроздяка та інших представників духовенства, а також меценатів, які сприяли тому, аби старовинні артефакти побачила громадськість.

«Відсьогодні у підземеллі Гарнізонного храму будуть знаходитися унікальні християнські реліквії, реліквії XII-XV століть. Нині вони офіційно подаровані нашій святині», – підкреслив настоятель храму о. Тарас.

Виставлену колекцію меценати, які є парафіянами Гарнізонного храму, буквально врятували, і нині громадськість має доступ до цих рідкісних артефактів, в яких збережена християнська історія. На цьому, зокрема, наголосив владика Степан: «Я справді вдячний меценатам, які викупили ці реліквії у різний спосіб, у різних обставинах. Колекціонер – це особистість також творча. Потрібно розумітися на цих речах. Знаємо, що чимало

цінних ікон перепродається буквально за безцінь. Тому ця колекція артефактів є дуже цінною, вона врятована, можна сказати. З іншого боку, вона передана до Гарнізонного храму, що дасть можливість багатьом людям її оглянути. Крім того, підземелля дозволяють, аби люди краще пізнали ці артефакти: хрести, медальйони тощо».

Як признався один із меценатів, серед головних його мотивацій було – зробити користь для суспільства і з допомогою доброї справи залишити про себе слід на цій землі.

«Сьогодні – День міста, і, звичайно, це не таке святкування, як ми звикли – нема парадів, гостей. Все через пандемію. Але у тому також є свій сенс. Сьогоднішня подія ввійде в історію. Ця експозиція буде дивувати і милувати око тисяч львів'ян та гостей зі всього світу. Думаю, що цей добрий приклад наших мільйонерів, мільярдерів буде наслідуватися. Багаті люди зрозуміють, що у тому світі все дуже швидко минає. Те, що ти лишаєш – це велика історія. Велика вам подяка, що ви зробили такий мужній вчинок», – зазначив у своєму слові міський голова Львова Андрій Садовий.

Він також вручив символічний знак Лева настоятелю Гарнізонного храму свв. апостолів Петра і Павла о. Тарасові Михальчуку.

«Духовна велич Львова»

Відгуки та пропозиції надсилайте на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
e-mail: meta.ugcc@gmail.com
http://www.meta-ugcc-lviv.com

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор. Рекламні оголошення приймаються вичитаними і відредагованими рекламодавцем. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Редакція може не поділяти думку автора. Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок» Тираж: 5000 примірників, Замовл. № _____